

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I <i>Meddelelser</i>	
	Rådet	
1999/C 243/01	Fælles holdning (EF) nr. 27/1999 af 28. juni 1999 fastlagt af Rådet i henhold til fremgangsmåden i artikel 251 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om tovbaneanlæg til personbefordring	1
1999/C 243/02	Fælles holdning (EF) nr. 28/1999 af 28. juni 1999 fastlagt af Rådet i henhold til fremgangsmåden i artikel 251 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om en fællesskabsramme for elektroniske signaturer	33
1999/C 243/03	Fælles holdning (EF) nr. 29/1999 af 28. juni 1999 fastlagt af Rådet i henhold til fremgangsmåden i artikel 251 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets beslutning om et flerårigt program til fremme af vedvarende energikilder i Fællesskabet (Altener) (1998-2002)	47

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I <i>Meddelelser</i>	
	Rådet	
1999/C 243/01	Fælles holdning (EF) nr. 27/1999 af 28. juni 1999 fastlagt af Rådet i henhold til fremgangsmåden i artikel 251 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om tovbaneanlæg til personbefordring	1
1999/C 243/02	Fælles holdning (EF) nr. 28/1999 af 28. juni 1999 fastlagt af Rådet i henhold til fremgangsmåden i artikel 251 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om en fællesskabsramme for elektroniske signaturer	33
1999/C 243/03	Fælles holdning (EF) nr. 29/1999 af 28. juni 1999 fastlagt af Rådet i henhold til fremgangsmåden i artikel 251 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets beslutning om et flerårigt program til fremme af vedvarende energikilder i Fællesskabet (Altener) (1998-2002)	47

Dansk udgave

Meddelelser og oplysninger

<u>Informationsnummer</u>	Indhold	Side
	I <i>Meddelelser</i>	
	Rådet	
1999/C 243/01	Fælles holdning (EF) nr. 27/1999 af 28. juni 1999 fastlagt af Rådet i henhold til fremgangsmåden i artikel 251 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om tovbaneanlæg til personbefordring	1
1999/C 243/02	Fælles holdning (EF) nr. 28/1999 af 28. juni 1999 fastlagt af Rådet i henhold til fremgangsmåden i artikel 251 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om en fællesskabsramme for elektroniske signaturer	33
1999/C 243/03	Fælles holdning (EF) nr. 29/1999 af 28. juni 1999 fastlagt af Rådet i henhold til fremgangsmåden i artikel 251 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets beslutning om et flerårigt program til fremme af vedvarende energikilder i Fællesskabet (Altener) (1998-2002)	47

I

(Meddelelser)

RÅDET

FÆLLES HOLDNING (EF) Nr. 27/1999

fastlagt af Rådet den 28. juni 1999

med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/000/EF om tovbaneanlæg til personbefordring

(1999/C 243/01)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 47, stk. 2, og artikel 55 og 95,

under henvisning til forslag fra Kommissionen⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg⁽²⁾,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 251⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

1) Tovbaneanlæg til personbefordring, i det følgende benævnt »tovbaneanlæg«, konstrueres, opføres, tages i brug og drives med det formål at betjene brugerne; tovbaneanlæg er hovedsagelig befodringsanlæg, der anvendes på feriesteder i bjergene, og de omfatter skinnbundne tovbaneanlæg, svævebaner, kabinelifter, stolelifter og slæbelifter, men det kan også være tovbaneanlæg, der indgår i bytrafiksystemer; visse typer anlæg kan bygges på helt andre grundprincipper, som ikke på forhånd kan udelukkes; det bør derfor være muligt at indføre særlige krav med de samme sikkerhedsmål som dem, der er fastsat i dette direktiv;

2) drift af tovbaneanlæg er hovedsagelig knyttet til turismen, navnlig i bjergområder, og turismen har stor betydning for de berørte regioners økonomi og får større og større betydning for medlemsstaternes handelsbalance; fra et teknisk synspunkt er tovbanesektoren knyttet både til kapitalgodeindustrien og til bygge- og anlægssektoren;

3) medlemsstaterne skal overvåge sikkerheden ved tovbaneanlæg under opførelsen, ved ibrugtagningen og under driften; derudover har de sammen med de lokale myndigheder ansvaret for jordrettigheder, fysisk planlægning og miljøbeskyttelse; medlemsstaternes regler udviser betydelige indbyrdes forskelle som følge af de tekniske fremgangsmåder, der anvendes i den enkelte medlemsstats industri, samt lokale sædvaner og knowhow; de indeholder forskrifter om dimensioner og anordninger samt særlige egenskaber; denne situation tvinger fabrikanterne til at ændre deres produkters specifikationer for hvert marked, hindrer udbud af standardløsninger og skader fabrikanternes konkurrenceevne;

4) overholdelsen af de væsentlige krav om sikkerhed og sundhed er en absolut forudsætning for at garantere tovbaneanlæggenes sikkerhed; disse krav skal gennemføres med sund fornuft, så der tages hensyn til det teknologiske stade på opførelsestidspunktet samt til de tekniske og økonomiske forhold;

5) tovbaneanlæg kan endvidere være grænseoverskridende, og opførelsen af dem kan da vanskeliggøres af de enkelte medlemsstaters indbyrdes modstridende bestemmelser;

6) der bør derfor for hele Fællesskabet fastlægges grundlæggende sikkerheds-, sundheds-, miljøbeskyttelses- og forbrugerbeskyttelseskrav til tovbaneanlæg, delsystemer

⁽¹⁾ EFT C 70 af 8.3.1994, s. 8, og EFT C 22 af 26.1.1996, s. 12.

⁽²⁾ EFT C 388 af 31.12.1994, s. 26.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 6. april 1995 (EFT C 109 af 1.5.1995, s. 122), Rådets fælles holdning af 28. juni 1999 og Europa-Parlamentets afgørelse af ... (endnu ikke offentliggjort i EFT).

- og deres sikkerhedskomponenter; uden sådanne grundlæggende krav ville gensidig anerkendelse af de enkelte medlemsstaters regler både teknisk og politisk medføre uløselige problemer med hensyn til fortolkning og ansvarsplacering; endvidere kan standardisering alene ikke løse de problemer, der opstår, uden at der først er fastlagt en ramme i form af harmoniserede forskriftsmæssige krav;
- 7) i de enkelte medlemsstater overdrages ansvaret for at godkende tovbaneanlæg som hovedregel til en tjenestegren under de kompetente myndigheder; i nogle tilfælde kan komponenterne ikke godkendes på forhånd, men kun på kundens anmodning; endvidere kan den obligatoriske verifikation, inden tovbaneanlægget tages i brug, føre til afvisning af visse komponenter eller af visse tekniske løsninger; sådanne situationer medfører øgede omkostninger og forlængede leveringsfriser og er overordentlig byrdefulde, især for udenlandske fabrikanter; også under driften fører de offentlige myndigheder streng kontrol med tovbaneanlæg; årsagerne til alvorlige ulykker kan findes i valget af beliggenhed, i det egentlige befordringssystem, i de faste anlæg eller i den måde, systemet drives og vedligeholdes på;
- 8) på denne baggrund kan det konstateres, at tovbaneanlæggenes sikkerhed i lige høj grad afhænger af betingelserne på stedet og af kvaliteten af det industrielle materiel og den måde, hvorpå dette sammenføjes, opføres på stedet og overvåges under driften; dette understreger betydningen af, at et tovbaneanlæg ansues som en helhed ved vurderingen af sikkerhedsniveauet, og at der fastlægges en fælles fremgangsmåde på fællesskabsplan i forbindelse med kvalitetssikring; for derfor at give fabrikanterne mulighed for at overvinde de vanskeligheder, de i øjeblikket står over for, og for at give brugerne mulighed for at få det størst mulige udbytte og desuden sikre samme udviklingsniveau i de enkelte medlemsstater, bør der udvikles et sæt krav og en række procedurer for kontrol og verifikation, som anvendes ensartet i alle medlemsstaterne;
- 9) brugere fra alle medlemsstaterne og også fra andre lande skal have garanti for, at sikkerhedsniveauet er tilfredsstillende; dette krav gør det nødvendigt at fastlægge en række procedurer og en række undersøgelses-, kontrol- og verifikationsmetoder; dette indebærer anvendelse af standardiseret teknisk udstyr, som skal indbygges i tovbaneanlæg;
- 10) hvis det kræves i henhold til direktiv 85/337/EØF⁽¹⁾, skal der foretages en vurdering af tovbaneanlægs miljøvirkninger; også uden for rammerne af nævnte direktiv bør der tages hensyn til såvel miljøbeskyttelse som en bæredygtig udvikling af turismen;
- 11) tovbaneanlæg kan være omfattet af Rådets direktiv 93/38/EØF af 14. juni 1993 om samordning af fremgangsmåderne ved tilbudsgivning inden for vand- og energiforsyning samt transport og telekommunikation⁽²⁾;
- 12) de tekniske specifikationer skal anføres i de generelle dokumenter eller i udbudsmaterialet i forbindelse med de enkelte kontrakter; de tekniske specifikationer skal fastlægges under henvisning til europæiske specifikationer, når sådanne findes;
- 13) harmoniserede europæiske standarder bidrager til at gøre det lettere at dokumentere, at de væsentlige krav er opfyldt, idet et produkt, der i overensstemmelse med disse standarder, formodes at opfylde de væsentlige krav; de harmoniserede europæiske standarder udarbejdes af private organisationer og skal være fakultative; Den Europæiske Standardiseringsorganisation (CEN) og den Europæiske Komité for Elektroteknisk Standardisering (Cenelec) er udpeget som organer, der har kompetence til at vedtage harmoniserede standarder på grundlag af de generelle retningslinjer for samarbejdet mellem Kommissionen og disse to organisationer, der blev undertegnet den 13. november 1984;
- 14) ved harmoniseret standard forstås i dette direktiv en teknisk specifikation (europæisk standard eller harmoniseringsdokument), der på anmodning af Kommissionen er fastlagt af en af disse organisationer eller af dem begge i medfør af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/34/EF af 22. juni 1998 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter samt forskrifter for informationssamfundets tjenester⁽³⁾, og under iagttagelse af de ovenfor nævnte generelle retningslinjer; i standardiseringsspørgsmål er det hensigtsmæssigt, at Kommissionen bistås af det udvalg, der er omhandlet i nævnte direktiv; udvalget kan om nødvendigt søge råd hos tekniske eksperter;
- 15) kun de sikkerhedskomponenter eller delsystemer i et anlæg, der er i overensstemmelse med en national standard, der gennemfører en harmoniseret standard, hvis reference er offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, formodes at være i overensstemmelse med de pågældende væsentlige krav i dette direktiv, uden at nogen særlig begrundelse er nødvendig;

⁽¹⁾ Rådets direktiv 85/337/EØF af 27. juni 1985 om vurdering af visse offentlige og private projekters indvirkning på miljøet (EFT L 175 af 5.7.1985, s. 40). Direktivet er ændret ved direktiv 97/11/EF (EFT L 73 af 14.3.1997, s. 5).

⁽²⁾ EFT L 199 af 9.8.1993, s. 84. Direktivet er senest ændret ved direktiv 98/4/EF (EFT L 101 af 1.4.1998, s. 1).

⁽³⁾ EFT L 204 af 21.7.1998, s. 37. Direktivet er senest ændret ved direktiv 98/48/EF (EFT L 217 af 5.8.1998, s. 18).

- 16) findes der ikke europæiske specifikationer, skal de tekniske specifikationer så vidt muligt fastlægges ved henvisning til andre standarder, der anvendes i Fællesskabet; bygherrerne kan fastlægge de supplerende specifikationer, der er nødvendige for at supplere de europæiske specifikationer eller de andre standarder; disse bestemmelser skal under alle omstændigheder gøre det muligt at sikre opfyldelsen af de på fællesskabsplan harmoniserede krav, som tovbaneanlæg skal opfylde;
- 17) medlemsstaterne har interesse i, at der findes et internationalt standardiseringssystem, som er i stand til at frembringe standarder, der faktisk bruges af deltagerne i den internationale handel, og som lever op til fællesskabspolitikens krav;
- 18) i visse medlemsstater kan bygherrerne for tiden i de generelle dokumenter eller i udbudsmaterialet i forbindelse med de enkelte kontrakter anføre kontrol- og verifikationsprocedurerne; i fremtiden skal disse procedurer, navnlig for sikkerhedskomponenternes vedkommende, ligge indenfor rammerne af Rådets resolution af 21. december 1989 om en global metode for overensstemmelsesvurdering⁽¹⁾; begrebet sikkerhedskomponent omfatter både materielle genstande og immaterielle genstande som f.eks. programmel, procedurerne for vurdering af sikkerhedskomponenternes overensstemmelse skal bygge på de moduler, som er fastlagt i afgørelse 93/465/EF⁽²⁾; for så vidt angår sikkerhedskomponenter bør der fastlægges principper og betingelser for anvendelse af kvalitetssikring i konstruktionsfasen; denne forholdsregel er nødvendig for at fremme den almindelige udbredelse af kvalitetsstyringssystemet i virksomhederne;
- 19) det skal i forbindelse med den metodiske sikkerhedsanalyse af et tovbaneanlæg fastslås, hvilke komponenter der er afgørende for dets sikkerhed;
- 20) bygherrerne fastlægger i udbudsmaterialet, navnlig for sikkerhedskomponenterne og under henvisning til de europæiske specifikationer, hvilke specifikationer fabrikanterne skal overholde i henhold til aftalerne; det vil sige, at komponenternes overensstemmelse hovedsagelig er knyttet til deres anvendelsesområde og ikke kun til deres frie bevægelighed på fællesskabsmarkedet;
- 21) sikkerhedskomponenter bør være forsynet med CE-overensstemmelsesmærkning, der anbringes enten af fabrikanten eller af dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant; CE-overensstemmelsesmærkningen betyder, at sikkerhedskomponenten er i overensstemmelse med bestemmelserne i dette direktiv og med andre relevante fællesskabsdirektiver, som foreskriver CE-overensstemmelsesmærkning;
- 22) CE-overensstemmelsesmærkning af delsystemer, der er omfattet af bestemmelserne i dette direktiv, er ikke påkrævet; det er tilstrækkeligt, at der på grundlag af overensstemmelsesvurderingen, der foretages efter den i dette direktiv foreskrevne procedure, udstedes en EF-overensstemmelseserklæring; dette berører ikke fabrikantens forpligtelse til at anbringe CE-overensstemmelsesmærkningen på bestemte delsystemer for at dokumentere deres overensstemmelse med andre relevante fællesskabsforskrifter;
- 23) medlemsstaternes ansvar for sikkerhed, sundhed og andre aspekter, der er omfattet af de væsentlige krav på deres område, skal erkendes i en beskyttelsesklausul, hvori der er fastsat hensigtsmæssige fællesskabsprocedurer;
- 24) det er nødvendigt at have en procedure for verifikation af delsystemerne i et anlæg inden ibrugtagningen; denne verifikation bør give de ansvarlige myndigheder mulighed for at sikre sig, at de opnåede resultater til enhver tid under konstruktion, opførelse og ibrugtagning er i overensstemmelse med dette direktivs bestemmelser; den bør endvidere give fabrikanterne sikkerhed for ligebehandling i alle medlemsstater; der bør derfor også udarbejdes principper og betingelser for EF-afprøvning af delsystemerne i et tovbaneanlæg;
- 25) i forbindelse med undersøgelsen af sikkerheden bør der tages hensyn til kravene til driften af tovbaneanlæg, men hverken princippet om frie varebevægelser eller tovbaneanlæggenes sikkerhed må anfægtes; Kommissionen skal derfor, selv om direktivet ikke vedrører selve driften af tovbaneanlæg, rette en række henstillinger til medlemsstaterne for at sikre, at driften af de tovbaneanlæg, der befinder sig på deres område, giver brugerne, driftspersonalet og tredjemand et højt beskyttelsesniveau;
- 26) teknologiske fornyelser inden for tovbaneanlæg kan kun afprøves i virkelig størrelse ved opførelse af et nyt tovbaneanlæg; der bør derfor tilvejebringes en procedure, som giver mulighed for fastlæggelse af særlige betingelser, men som samtidig sikrer, at de væsentlige krav overholdes;
- 27) tovbaneanlæg, som allerede har opnået godkendelse, men hvis opførelse endnu ikke er påbegyndt, eller som allerede er under opførelse, skal være i overensstemmelse med dette direktiv, medmindre medlemsstaterne træffer en anden velbegrundet afgørelse, og der sikres et lige så højt beskyttelsesniveau; ved ombygning af eksi-

⁽¹⁾ EFT C 10 af 16.1.1990, s. 1.

⁽²⁾ Rådets afgørelse 93/465/EØF af 22. juli 1993 om modulerne for de forskellige faser i procedurerne for overensstemmelsesvurdering og regler om anbringelse og anvendelse af »CE-overensstemmelsesmærkningen«, med henblik på anvendelse i direktiverne om teknisk harmonisering (EFT L 220 af 30.8.1993, s. 23).

- sterende tovbaneanlæg skal direktivets bestemmelser overholdes, hvis der efter den pågældende medlemsstats regler kræves godkendelse af ombygningen;
- 28) det er ikke nødvendigt at kræve, at alle bestående tovbaneanlæg bringes i overensstemmelse med bestemmelserne for nye tovbaneanlæg; dette kan dog vise sig nødvendigt, hvis de væsentlige sikkerhedsmål ikke er overholdt; i dette tilfælde retter Kommissionen en række henstillinger til medlemsstaterne for at sikre, at de tovbaneanlæg, der findes på deres område, giver brugerne et højt beskyttelsesniveau i overensstemmelse med de bestemmelser, der på dette område gælder for nye tovbaneanlæg;
- 29) de bemyndigede organer med ansvar for overensstemmelsesvurdering, det være sig af sikkerhedskomponenter eller af delsystemer i tovbaneanlæg, bør samordne deres afgørelser så nøje som muligt, navnlig når der ikke findes europæiske specifikationer; Kommissionen bør påse, at dette sker;
- 30) gennemførelsen af de væsentlige krav, navnlig med hensyn til anlæggets sikkerhed og den proceduremæssige samordning, forudsætter, at er nedsættes et særligt udvalg;
- 31) Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen indgik den 20. december 1994 en *modus vivendi*⁽¹⁾ vedrørende gennemførelsesforanstaltningerne til retsakter vedtaget efter fremgangsmåden i traktatens artikel 189 B —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

KAPITEL I

ALMINDELIGE BESTEMMELSER

Artikel 1

1. Dette direktiv vedrører tovbaneanlæg til personbefordring.
2. Ved »tobaneanlæg til personbefordring« forstår i dette direktiv anlæg, der består af flere komponenter, og som konstrueres, opføres, monteres og tages i brug med henblik på personbefordring.

Sådanne anlæg, der er opført, hvor de anvendes, befordrer personer enten i vogne eller ved hjælp af trækanordninger, som er ophængt i og/eller trækkes af tove langs befordringsstrækningen.

3. Der er tale om følgende anlæg:
- skinnebundne tovbaner og andre anlæg, hvis vogne kører på hjul eller understøttes af andre anordninger og trækkes af et eller flere tove
 - svævebaner, hvis vogne bæres og/eller trækkes af et eller flere tove; denne kategori omfatter også kabinelifter og stol-lifter
 - slæbelifter, som trækker brugerne, der anvender dertil egnet udstyr, ved hjælp af et tov.

4. Dette direktiv finder anvendelse på:

- anlæg, der opføres og tages i brug efter dette direktivs ikrafttræden
- delsystemer og sikkerhedskomponenter, der markedsføres efter dette direktivs ikrafttræden.

Det vedrører de harmoniseringsbestemmelser, som er nødvendige og tilstrækkelige til at sikre, at de væsentlige krav, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, overholdes.

Såfremt væsentlige kendetegn, delsystemer eller sikkerhedskomponenter i bestående anlæg ændres således, at der kræves en ny tilladelse til ibrugtagning fra den berørte medlemsstat, skal disse ændringer og deres konsekvenser for hele anlægget opfylde de væsentlige krav, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1.

5. I dette direktiv forstås ved:

- »anlæg«: den på sit bestemmelsessted opførte helhed bestående af infrastruktur og de i bilag I nævnte delsystemer; infrastrukturen, der planlægges særskilt for det enkelte anlæg og bygges op på anvendelsesstedet, består af linjeføringen, systemdata og de linjestrukturer og stationer, der er nødvendige for opførelsen og driften af anlægget, herunder fundamenter
- »sikkerhedskomponent«: enhver enkelt del, gruppe af dele, underenhed eller komplet enhed og enhver anordning, som har en sikkerhedsfunktion i anlægget og er identificeret ved sikkerhedsanalysen, og hvis svigt eller fejlfunktion vil bringe passagerers, driftspersonalets eller tredjemandes sikkerhed eller sundhed i fare
- »bygherre«: enhver fysisk eller juridisk person, for hvis regning anlægget opføres
- »driftstekniske krav«: alle de tekniske bestemmelser og foranstaltninger, som indvirker på konstruktion og udførelse, og som er nødvendige for en sikker drift

⁽¹⁾ EFT C 102 af 4.4.1996, s. 1.

— »vedligeholdelsestekniske krav«: alle de tekniske bestemmelser og foranstaltninger, som indvirker på konstruktion og udførelse, og som er nødvendige for vedligeholdelsen med henblik på en sikker drift.

6. Dette direktivs anvendelsesområde omfatter ikke:

- elevatorer som omhandlet i direktiv 95/16/EF⁽¹⁾
- traditionelt konstruerede tovtrukne sporvogne
- anlæg, der anvendes i landbruget
- faste eller mobile indretninger til markedsfester og anlæg i forlystelsesparker, hvis formål er forlystelse og ikke personbefordring
- anlæg, der er opført og anvendes til industriformål
- færger, der trækkes af tove
- tandhjulsbaner
- kædetrukne anlæg.

Artikel 2

1. Dette direktiv finder anvendelse i det omfang, det ikke strider mod andre fællesskabsdirektiver; opfyldelsen af de væsentlige krav i dette direktiv kan dog gøre det nødvendigt at benytte europæiske specifikationer, som er specielt udformet med henblik herpå.

2. Ved »europæisk specifikation« forstås en fælles teknisk specifikation, en europæisk teknisk godkendelse eller en national standard til gennemførelse af en europæisk standard.

3. Referencerne for de europæiske specifikationer, der enten er fælles tekniske specifikationer, europæiske tekniske godkendelser som omhandlet i direktiv 93/38/EØF eller nationale standarder til gennemførelse af harmoniserede europæiske standarder, offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

4. Medlemsstaterne offentliggør referencerne for nationale standarder til gennemførelse af harmoniserede europæiske standarder.

5. Findes der ingen harmoniserede europæiske standarder, træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger for at bringe sådanne gældende nationale standarder og tekniske specifikationer til de pågældendes kundskab, som anses for vigtige eller nyttige for en korrekt anvendelse af de væsentlige krav, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1.

⁽¹⁾ Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/16/EF af 29. juni 1995 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om elevatorer (EFT L 213 af 7.9.1995, s. 1).

6. De tekniske specifikationer, der herudover måtte være nødvendige til komplettering af de europæiske specifikationer eller andre standarder, må under ingen omstændigheder stå i vejen for overholdelsen af de væsentlige krav, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1.

7. Finder en medlemsstat eller Kommissionen, at de i stk. 2 omhandlede europæiske specifikationer ikke fuldt ud opfylder de væsentlige krav, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, indbringer Kommissionen eller medlemsstaten sagen for det i artikel 18 omhandlede udvalg og redegør for årsagerne hertil. Udvalget afgiver en hasteudtalelse.

På grundlag af dette udvalgs udtalelse og, såfremt det drejer sig om harmoniserede europæiske standarder, efter høring af det i direktiv 93/34/EF omhandlede udvalg meddeler Kommissionen medlemsstaterne, hvorvidt de pågældende europæiske specifikationer skal udgå af de i stk. 3 omhandlede offentliggørelser.

Artikel 3

1. Anlæggene og deres infrastruktur, delsystemerne samt sikkerhedskomponenterne i et anlæg skal opfylde de væsentlige krav i bilag II, der gælder for dem.

2. Når en national standard, der gennemfører en harmoniseret europæisk standard, hvis reference er offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, svarer til de væsentlige krav i bilag II, formodes anlæggene og deres infrastruktur, delsystemerne samt sikkerhedskomponenterne i et anlæg, der er opført i overensstemmelse med denne standard, at være i overensstemmelse med de pågældende væsentlige krav.

Artikel 4

1. Ethvert projekteret anlæg skal på anmodning af bygherren eller dennes repræsentant underkastes en sikkerhedsanalyse i henhold til bilag III, hvori der tages hensyn til samtlige aspekter, der vedrører systemets og omgivelsernes sikkerhed under konstruktionen, opførelsen og ibrugtagningen, og som gør det muligt at identificere risici, der på grundlag af de indvundne erfaringer vil kunne opstå under driften.

2. På grundlag af sikkerhedsanalysen udarbejdes der en sikkerhedsrapport med angivelse af de foranstaltninger, der skal imødegå sådanne mulige risici; rapporten skal endvidere indeholde en liste over de sikkerhedskomponenter og delsystemer, for hvilke bestemmelserne i kapitel II eller III gælder.

KAPITEL II

SIKKERHEDSKOMPONENTER

Artikel 5

1. Medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de af dette direktiv omfattede sikkerhedskomponenter:

- kun markedsføres, hvis de gør det muligt at opføre anlæg, som opfylder de væsentlige krav, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1
- kun tages i brug, hvis de gør det muligt at opføre anlæg, som ikke udgør en fare for personers sikkerhed og sundhed og i givet fald for tings sikkerhed, når disse komponenter monteres og vedligeholdes korrekt og anvendes i overensstemmelse med deres bestemmelse.

2. Dette direktiv berører ikke medlemsstaternes mulighed for under overholdelse af traktaten at fastsætte de krav, som de anser for nødvendige for at sikre personers, herunder navnlig arbejdstageres, beskyttelse i forbindelse med anvendelse af de pågældende anlæg, forudsat at dette ikke indebærer ændringer af disse anlæg i forhold til bestemmelserne i dette direktiv.

Artikel 6

Medlemsstaterne må ikke under henvisning til dette direktiv forbyde, begrænse eller hindre, at sikkerhedskomponenter til anvendelse i anlæg markedsføres på deres område, når sådanne sikkerhedskomponenter opfylder direktivets bestemmelser.

Artikel 7

1. Sikkerhedskomponenter som omhandlet i artikel 4, stk. 2, der er forsynet med CE-overensstemmelsesmærkningen, hvortil modellen findes i bilag IX, og for hvilke der foreligger en EF-overensstemmelseserklæring, jf. bilag IV, anses af medlemsstaterne for at opfylde alle relevante bestemmelser i dette direktiv.

2. Inden en sikkerhedskomponent markedsføres, skal fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant:

- a) lade sikkerhedskomponenten underkaste en overensstemmelsesvurderingsprocedur jf. bilag V, og
- b) anbringe CE-overensstemmelsesmærkningen på sikkerhedskomponenten og udstede en EF-overensstemmelseserklæring, jf. bilag IV, på grundlag af modulerne i afgørelse 93/465/EØF.

3. Proceduren for overensstemmelsesvurdering af en sikkerhedskomponent gennemføres på anmodning af fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant af det bemyndigede organ, jf. artikel 17, som fabrikanten eller repræsentanten har valgt hertil.

4. Er sikkerhedskomponenten også omfattet af andre direktiver, som vedrører andre aspekter, og som foreskriver CE-overensstemmelsesmærkning, angiver denne mærkning, at sikkerhedskomponenten formodes også at opfylde bestemmelserne i disse andre direktiver.

5. Har hverken fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant opfyldt de i stk. 1-4 nævnte forpligtelser, påhviler de enhver, som markedsfører sikkerhedskomponenten i Fællesskabet. De samme forpligtelser påhviler den, som fremstiller sikkerhedskomponenter til eget brug.

Artikel 8

1. Konstaterer en medlemsstat, at en markedsført sikkerhedskomponent, som er forsynet med CE-overensstemmelsesmærkning, og som markedsføres og anvendes i overensstemmelse med sin bestemmelse, kan udgøre en fare for personers sikkerhed og sundhed og i givet fald for tings sikkerhed, træffer den passende foranstaltninger for at begrænse anvendelsesmulighederne for denne sikkerhedskomponent eller forbyde, at den anvendes.

Medlemsstaten underretter straks Kommissionen om de trufne foranstaltninger og anfører grundene til beslutningen, herunder om den manglende overensstemmelse navnlig skyldes:

- a) at de i artikel 3, stk. 1, omhandlede væsentlige krav ikke er overholdt
- b) at de i artikel 2, stk. 2, omhandlede europæiske specifikationer er anvendt forkert i tilfælde, hvor de hævdes at være anvendt
- c) at der er en mangel ved de i artikel 2, stk. 2, omhandlede europæiske specifikationer.

2. Kommissionen hører snarest muligt de berørte parter, Hvis Kommissionen efter denne høring konstaterer:

— at foranstaltningerne er berettigede, underretter den straks den medlemsstat, som har taget initiativet til disse foranstaltninger, og de øvrige medlemsstater herom. Hvis den i stk. 1 omhandlede beslutning begrundes med en mangel ved de europæiske specifikationer, indleder Kommissionen efter samråd med de berørte parter den procedure, der er omhandlet i artikel 2, stk. 7, for så vidt den medlemsstat, der har truffet beslutningen, har til hensigt at fastholde den

— at foranstaltningerne er uberettigede, underretter den straks fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant samt den medlemsstat, der har taget initiativet til disse foranstaltninger, herom.

3. Hvis en sikkerhedskomponent, som er forsynet med CE-overensstemmelsesmærkning, viser sig ikke at være i overensstemmelse med forskriften, træffer den kompetente medlemsstat passende foranstaltninger over for den, der har anbragt CE-overensstemmelsesmærkningen på sikkerhedskomponenten og udstedt EF-overensstemmelseserklæringen, og underretter Kommissionen og de øvrige medlemsstater herom.

4. Kommissionen sikrer sig, at medlemsstaterne holdes underrettet om resultaterne af proceduren.

KAPITEL III

DELSYSTEMER

Artikel 9

Medlemsstaterne træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at de delsystemer, der er omhandlet i bilag I, kun markedsføres, hvis de muliggør, at de anlæg, hvori de indgår, opfylder der væsentlige krav, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1.

Artikel 10

Medlemsstaterne må ikke under henvisning til dette direktiv forbyde, begrænse eller hindre, at delsystemer til anvendelse i anlæg markedsføres på deres område, når sådanne delsystemer opfylder dette direktivs bestemmelser.

Artikel 11

1. De i bilag I omhandlede delsystemer, for hvilke der foreligger en EF-overensstemmelseserklæring, jf. bilag VI, og en teknisk dokumentation, jf. stk. 3, anses af medlemsstaterne for at opfylde de væsentlige krav i artikel 3, stk. 1, der gælder for dem.

2. EF-afprøvning af delsystemer sker på anmodning af fabrikanten, dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant eller, hvis en sådan ikke findes, den fysiske eller juridiske person, der markedsfører delsystemet, og foretages af det bemyndigede organ, jf. artikel 17, som fabrikanten, dennes repræsentant eller denne person har valgt hertil. EF-overensstemmelseserklæringen udstedes af fabrikanten, dennes repræsentant eller denne person på grundlag af en EF-afprøvning i henhold til bilag VII.

3. Det bemyndigede organ udfærdiger EF-afprøvningsattesten i overensstemmelse med bilag VII og sammensætter en teknisk dokumentation, som vedlægges denne attest. Den tekniske dokumentation skal indeholde alle nødvendige dokumenter om delsystemets egenskaber og i givet fald al dokumentation for sikkerhedskomponenternes overensstemmelse. Den skal endvidere indeholde alle relevante dokumenter om betingelser for og begrænsninger i anvendelsen samt instruktioner med henblik på vedligeholdelse.

Artikel 12

1. Konstaterer en medlemsstat, at et delsystem, for hvilket den i artikel 11, stk. 1 omhandlede EF-overensstemmelseserklæring foreligger, og som anvendes i overensstemmelse med sin bestemmelse, kan udgøre en fare for personers sikkerhed og sundhed og i givet fald for tings sikkerhed, træffer den passende foranstaltninger for at begrænse anvendelsesmulighederne for dette delsystem eller forbyde, at det anvendes.

Medlemsstaten underretter straks Kommissionen om de trufne foranstaltninger og anfører grundene til beslutningen, herunder om den manglende overensstemmelse navnlig skyldes:

- a) at de i artikel 3, stk. 1, omhandlede væsentlige krav ikke er overholdt
- b) at de i artikel 2, stk. 2, omhandlede europæiske specifikationer er anvendt forkert i tilfælde, hvor de hævdes at være anvendt
- c) at der er en mangel ved de i artikel 2, stk. 2, omhandlede europæiske specifikationer.

2. Kommissionen hører snarest muligt de berørte parter. Hvis Kommissionen efter denne høring konstaterer:

- at foranstaltningerne er berettigede, underretter den straks den medlemsstat, som har taget initiativet til disse foranstaltninger, og de øvrige medlemsstater herom. Hvis den i stk. 1 omhandlede beslutning begrundes med en mangel ved de europæiske specifikationer, indleder Kommissionen efter samråd med de berørte parter den procedure, der er omhandlet i artikel 2, stk. 7, for så vidt den medlemsstat, der har truffet beslutningen, har til hensigt at fastholde den
- at foranstaltningerne er uberettigede, underretter den straks fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant eller, såfremt en sådan ikke findes, den fysiske eller juridiske person, der har markedsført delsystemet, samt den medlemsstat, der har taget initiativet til disse foranstaltninger, herom.

3. Hvis et delsystem, for hvilket der foreligger en EF-overensstemmelseserklæring, viser sig ikke at være i overensstemmelse med forskriften, træffer den kompetente medlemsstat passende foranstaltninger over for den, der har udstedt erklæringen, og underretter Kommissionen og de øvrige medlemsstater herom.

4. Kommissionen sikrer sig, at medlemsstaterne holdes underrettet om resultaterne af proceduren.

KAPITEL IV

ANLÆG

Artikel 13

1. Den enkelte medlemsstat fastlægger procedurer for tilladelse til opførelse og ibrugtagning af anlæg, som opføres på dens område.

2. Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger og fastlægger procedurer for at sikre, at de sikkerhedskomponenter og delsystemer, der er omhandlet i bilag I, kun monteres og tages i brug i anlæg, der er opført på deres område, hvis delsystemerne ved korrekt montering og vedligeholdelse samt drift efter deres bestemmelse gør det muligt at opføre anlæg, som ikke udgør en fare for personers sikkerhed og sundhed samt i givet fald for tings sikkerhed.

3. Hvis en medlemsstat finder, at konstruktionen eller udførelsen af en sikkerhedskomponent eller et i bilag I omhandlet delsystem indebærer nyskabelser, træffer den passende foranstaltninger og kan knytte særlige betingelser til opførelsen og/eller ibrugtagningen af et anlæg, i hvilket en sådan sikkerhedskomponent eller et sådant nyskabende delsystem indgår. Den underretter straks Kommissionen om de særlige betingelser og anfører grundene til, at de er blevet fastsat. Kommissionen forelægger straks spørgsmålet for det i artikel 18 omhandlede udvalg.

4. Medlemsstaterne træffer passende foranstaltninger for at sikre, at anlæg ikke kan opføres og tages i brug, medmindre de er konstrueret og opført således, at de væsentlige krav, der er omhandlet i artikel 3, stk. 1, er overholdt.

5. Medlemsstaterne må ikke på grundlag af bestemmelserne i stk. 1 forbyde, indskrænke eller hindre den frie bevægelighed for de sikkerhedskomponenter og de i bilag I omhandlede delsystemer, for hvilke der foreligger en EF-overensstemmelseserklæring som omhandlet i artikel 7 eller 11.

6. Sikkerhedsanalysen, EF-overensstemmelseserklæringen og den dertil hørende tekniske dokumentation i forbindelse med sikkerhedskomponenter og de i bilag I omhandlede delsystemer skal af bygherren eller dennes repræsentant forelægges for det organ, som har kompetence til at godkende anlægget, samt opbevares i kopi ved anlægget.

7. Medlemsstaterne skal sikre sig, at der forefindes en sikkerhedsanalyse, en sikkerhedsrapport og en teknisk dokumentation, der indeholder alle nødvendige dokumenter om anlæggets egenskaber og i givet fald al dokumentation for sikkerhedskomponenternes og de i bilag I omhandlede delsystemers overensstemmelse. Endvidere skal der foreligge dokumenter, der indeholder alle de nødvendige betingelser for og begrænsninger i anvendelsen, samt fuldstændige instruktioner om vedligeholdelse, kontrol, justering og serviceeftersyn.

Artikel 14

Med forbehold af anden lovgivning kan medlemsstaterne ikke forbyde, begrænse eller hindre, at anlæg, som opfylder dette direktivs bestemmelser, opføres og tages i brug på deres område.

Artikel 15

Konstaterer en medlemsstat, at et godkendt anlæg, som anvendes i overensstemmelse med sin bestemmelse, kan udgøre en fare for personers sikkerhed og sundhed og i givet fald for tings sikkerhed, træffer den passende foranstaltninger for at begrænse driftsmulighederne for dette anlæg eller forbyde dets drift.

Artikel 16

Medlemsstaterne påser, at et anlæg kun kan forblive i drift, såfremt de betingelser, der er nævnt i sikkerhedsrapporten, overholdes.

KAPITEL V

BEMYNDIGEDE ORGANER

Artikel 17

1. Medlemsstaterne underretter Kommissionen og de øvrige medlemsstater om, hvilke organer der har fået til opgave at gennemføre overensstemmelsesvurderingsproceduren, jf. artikel 7 og 11, samt om det enkelte organs kompetenceområde. Kommissionen tildeler organerne identifikationsnumre. Kommissionen offentliggør en fortegnelse over organerne og deres identifikationsnumre samt deres kompetenceområder i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* og ajourfører denne fortegnelse.

2. Medlemsstaterne skal anvende de i bilag VIII anførte kriterier i forbindelse med vurderingen af de organer, der skal bemyndiges. De organer, som opfylder de vurderingskriterier, der er fastsat i de relevante harmoniserede europæiske standarder, formodes at opfylde disse kriterier.

3. En medlemsstat, der har bemyndiget et organ, skal inddrage bemyndigelser, hvis den konstaterer, at dette organ ikke længere opfylder kriterierne i bilag VIII. Den underretter straks Kommissionen og de øvrige medlemsstater herom.

4. Hvis det bliver nødvendigt, gennemføres der efter artikel 18, stk. 1, en samordning af de udpegede organer.

KAPITEL VI

UDVALG

Artikel 18

1. Kommissionen kan efter proceduren i stk. 2 vedtage enhver passende foranstaltning med henblik på at sikre, at den praktiske anvendelse af dette direktiv bliver ensartet.

2. Kommissionen bistås af et stående udvalg, der består af repræsentanter for medlemsstaterne og har Kommissionens repræsentant som formand.

Udvalget fastlægger selv sin forretningsorden.

Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster, i givet fald ved afstemning.

Udtalelsen optages i mødeprotokollen; derudover har hver medlemsstat ret til at anmode om, at dens holdning indføres i mødeprotokollen.

Kommissionen tager størst muligt hensyn til udvalgets udtalelse. Den underretter udvalget om, hvorledes den har taget hensyn til dets udtalelse.

KAPITEL VII

CE-OVERENSSTEMMELSESMÆRKNING

Artikel 19

1. CE-overensstemmelsesmærkningen består af bogstaverne »CE«; modellen, der skal anvendes, findes i bilag IX.
2. CE-overensstemmelsesmærkningen skal anbringes tydeligt og synligt på alle sikkerhedskomponenter eller, hvis dette ikke er muligt, på en etiket, der er fastgjort til komponenten.
3. På sikkerhedskomponenter må der ikke anbringes mærkninger, som kan vildlede tredjemand med hensyn til CE-overensstemmelsesmærkningens betydning og grafiske udformning. Enhver anden mærkning kan anbringes, såfremt den ikke gør CE-overensstemmelsesmærkningen mindre synlig og læselig.
4. Medmindre andet er fastsat i artikel 8, gælder følgende:
 - a) konstaterer en medlemsstat, at CE-overensstemmelsesmærkningen er anbragt uberettiget, er fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant forpligtet til at sørge for, at denne sikkerhedskomponent bringes i overensstemmelse med bestemmelserne om CE-overensstemmelsesmærkning, og at overtrædelsen bringes til ophør på de betingelser, medlemsstaten har fastsat
 - b) opfylder sikkerhedskomponenten fortsat ikke kravene, skal medlemsstaten træffe passende foranstaltninger for at begrænse eller forbyde markedsføringen af den pågældende sikkerhedskomponent eller sikre, at den trækkes tilbage fra markedet efter proceduren i artikel 8.

KAPITEL VIII

AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 20

Enhver afgørelse, der træffes i medfør af dette direktiv, og som medfører, at anvendelse af sikkerhedskomponenter eller delsystemer i et anlæg samt markedsføring af dem begrænses, skal begrundes. Afgørelsen meddeles den berørte part så hurtigt som muligt med angivelse af klagemulighederne i henhold til gældende ret i den pågældende medlemsstat og fristerne for anvendelse af dem.

Artikel 21

Anlæg, som allerede har opnået godkendelse, men hvis opførelse endnu ikke er påbegyndt inden dette direktivs

ikrafttræden, skal være i overensstemmelse med dette direktiv, medmindre medlemsstaterne træffer en anden velbegrundet afgørelse, og der sikres et lige så højt beskyttelsesniveau.

Artikel 22

1. Medlemsstaterne vedtager og offentliggør de nødvendige love og administrative bestemmelser for at efterkomme dette direktiv senest den ... (*). De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsfor skrifter, som de vedtager på det område, der er omfattet af dette direktiv.

3. Medlemsstaterne tillader i en periode på fire år fra dette direktivs ikrafttræden:

- opførelse og ibrugtagning af anlæg
- markedsføring af delsystemer og sikkerhedskomponenter

som på datoen for dette direktivs ikrafttræden er i overensstemmelse med gældende bestemmelser på deres område.

4. Kommissionen aflægger senest den ... (**)¹ beretning til Europa-Parlamentet og Rådet om gennemførelsen af dette direktiv, særlig artikel 18, og forelægger i givet fald forslag.

Artikel 23

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 24

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i ...

På Europa-Parlamentets vegne

På Rådets vegne

...

...

Formand

Formand

(*) 24 måneder efter datoen for dette direktivs ikrafttræden.

(**) Fire år efter datoen for dette direktivs ikrafttræden.

BILAG I

ET ANLÆGS DELSYSTEMER

I dette direktiv opdeles et anlæg i infrastruktur og de nedenfor opførte delsystemer; der tages herved hensyn til driftstekniske og vedligeholdelsestekniske krav:

1. Tove og tovforbindelser
 2. Drivsystemer og bremsler
 3. Mekaniske anordninger
 - 3.1. Tovophæng
 - 3.2. Mekanisk udstyr i stationerne
 - 3.3. Mekanisk udstyr på banen
 4. Vogne
 - 4.1. Kabiner, stole og trækanordninger
 - 4.2. Ophæng
 - 4.3. Drev
 - 4.4. Tovforbindelser
 5. Elektroteknisk udstyr
 - 5.1. Betjenings-, overvågnings- og sikkerhedsudstyr
 - 5.2. Kommunikations- og informationsudstyr
 - 5.3. Lynafledningsudstyr
 6. Redningsudstyr
 - 6.1. Indbygget redningsudstyr
 - 6.2. Mobilt redningsudstyr
-

BILAG II

VÆSENTLIGE KRAV

1. **Emne**

I dette bilag fastlægges de væsentlige krav til konstruktion, opførelse og ibrugtagning af anlæg som omhandlet i direktivets artikel 1, stk. 5, herunder vedligeholdelsestekniske og driftstekniske krav.

2. **Generelle krav**2.1. *Personsikkerhed*

Brugernes, driftspersonalets og tredjemands sikkerhed er et helt grundlæggende krav til konstruktion, opførelse og drift af anlæg.

2.2. *Sikkerhedsprincipper*

Ethvert anlæg skal konstrueres, opføres, driver og vedligeholdes under overholdelse af følgende principper i den angivne rækkefølge:

- farer skal elimineres eller, hvis dette ikke er muligt, reduceres ved forholdsregler med hensyn til konstruktion og opførelse, som skal hindre, at de opstår
- for at forebygge farer, som ikke kan elimineres ved forholdsregler med hensyn til konstruktion og opførelse, skal de nødvendige beskyttelsesforanstaltninger fastlægges og træffes
- for at undgå farer, som ikke har kunnet elimineres fuldstændigt ved hjælp af de i første og andet led omhandlede forholdsregler og foranstaltninger, skal de forsigtighedsregler, som skal træffes, fastlægges og bekendtgøres.

2.3. *Hensyntagen til eksterne faktorer*

Ethvert anlæg skal konstrueres og opføres således, at det kan drives sikkerhedsmæssigt forsvarligt under hensyntagen til terrænforholdene og omgivelserne, de atmosfæriske og meteorologiske forhold samt mulige forhindringer og bygværker på jorden eller i luften i nærheden.

2.4. *Dimensionering*

Anlæg, delsystemer og alle sikkerhedskomponenter skal dimensioneres, konstrueres og udføres således, at de med tilstrækkelig sikkerhed kan modstå alle forudsigelige belastninger, også når de ikke er i drift, idet der navnlig tages hensyn til ydre påvirkninger, dynamiske kræfter, materialetræthedsfænomener, alt sammen under overholdelse af god teknisk praksis. Det samme gælder for materialevalget.

2.5. *Montering*

- 2.5.1. Anlæg, delsystemer og alle sikkerhedskomponenter skal konstrueres og udføres således, at de kan monteres og indbygges sikkerhedsmæssigt forsvarligt.
- 2.5.2. Sikkerhedskomponenter skal konstrueres således, at monteringsfejl udelukkes enten som følge af konstruktionen eller ved passende mærkning på selve sikkerhedskomponenterne.

2.6. *Anlæggets integritet*

- 2.6.1. Sikkerhedskomponenter skal konstrueres, udføres og bruges således, at deres egen funktionelle integritet og/eller anlæggets sikkerhed som defineret i sikkerhedsanalysen, jf. bilag III, under alle omstændigheder er sikret med en passende margen, så det er højest usandsynligt, at de svigter.
- 2.6.2. Anlæg skal konstrueres og udføres således, at ethvert svigt i en komponent, medens anlægget er i gang, som kan påvirke sikkerheden, selv indirekte, i tide medfører et passende indgreb.

- 2.6.3. Det i nr. 2.6.1 og 2.6.2 omhandlede sikkerhedsniveau skal kunne dokumenteres for ethvert tidsrum mellem to planmæssige verifikationer af den pågældende komponent. Intervallet mellem verifikationerne af sikkerhedskomponenterne skal fremgå klart af brugsanvisningen.
- 2.6.4. Sikkerhedskomponenter, der indbygges som reservedele i anlæg, skal både opfylde de væsentlige krav i dette direktiv og kunne fungere sammen med de øvrige dele i anlægget.
- 2.6.5. Der skal træffes forholdsregler til sikring af, at virkningerne af en eventuel brand i anlægget ikke bringer transporterede personer og anlæggets personales sikkerhed i fare.
- 2.6.6. Der skal træffes særlige foranstaltninger til at beskytte anlæg og personer med følgerne af lynnedslag.

2.7. Sikkerhedsanordninger

- 2.7.1. Enhver fejl, som opstår i anlægget, og som indebærer en risiko for svigt, der kan påvirke sikkerheden, skal om muligt opdages, meldes og behandles af en sikkerhedsanordning. Det samme gælder enhver normalt forudsigelig ydre begivenhed, som kan indebære fare for sikkerheden.
- 2.7.2. Anlægget skal til enhver tid kunne bringes til standsning manuelt.
- 2.7.3. Efter en standsning, som er fremkaldt af en sikkerhedsanordning, må anlægget først kunne sættes i gang igen, efter at der er truffet de foranstaltninger som situationen kræver.

2.8. Vedligeholdelsestekniske krav

Anlæg skal konstrueres og opføres således, at såvel planmæssige som ekstraordinære vedligeholdelses- og reparationsarbejder kan gennemføres sikkerhedsmæssigt forsvarligt.

2.9. Immissioner

Anlæg skal konstrueres og udføres således, at skadevirkninger og gener fra forurenende gasser, støj og vibrationer, både inden for og uden for anlægget, overholder de foreskrevne grænseværdier.

3. Krav til infrastruktur

3.1. Linjeføring samt vognenes hastighed og indbyrdes afstand

- 3.1.1. Anlæg skal konstrueres således, at de kan fungere sikkerhedsmæssigt forsvarligt under hensyntagen til terrænforholdene og omgivelserne, de atmosfæriske og meteorologiske forhold samt mulige forhindringer og bygværker på jorden eller i luften i nærheden, så anlæggene hverken er til gene eller til fare; dette krav skal anlæggene opfylde under alle drifts- og vedligeholdelsesforhold samt ved redning af personer.
- 3.1.2. Der skal sikres tilstrækkelig afstand til siden og lodret mellem vogne, trækanordninger, tovføringer osv. samt til mulige forhindringer og bygværker på jorden eller i luften i nærheden, idet der tages hensyn til tovenes, vognenes og trækanordningernes bevægelser i lodret plan, i længderetningen og sideværts under de ugunstigst forudseelige driftsforhold.
- 3.1.3. Den største afstand mellemvognene og terrænet skal tage hensyn til anlæggets art, vogntypen og redningsmetoderne. Når det drejer sig om åbne vogne, skal der også tages hensyn til nedstyrtningsrisikoen samt de psykologiske aspekter i forbindelse med højden over terrænet.
- 3.1.4. Vognenes eller trækanordningernes største hastighed, deres mindste indbyrdes afstand og deres accelerations- og bremseevne skal vælges således, at personsikkerheden og anlæggets driftssikkerhed sikres.

3.2. Stationer og banelinjekonstruktioner

- 3.2.1. Stationer og banelinjekonstruktioner skal konstrueres, opføres og udstyres således, at de er stabile. De skal under alle driftsforhold yde sikker styring af tove, vogne og trækanordninger og kunne vedligeholdes sikkerhedsmæssigt forsvarligt.

- 3.2.2. Anlæggets ind- og udstigningsområder skal indrettes således, at driften af vognene og trækanordningerne samt personbefordringen kan gennemføres sikkert. Navnlig skal vognenes og trækanordningernes bevægelser på stationerne kunne forløbe uden risiko for personer under hensyntagen til disses eventuelle aktive medvirken.

4. Krav til tove, drev, bremsesystem samt mekanisk og elektrisk udstyr

4.1. Tove og deres understøtningspunkter

- 4.1.1. Alle fornødne forholdsregler skal træffes i overensstemmelse med god teknisk praksis for:
- at undgå brud på tovene og disses fæstningspunkter
 - at sikre, at tovene kan klare den angivne maksimale og minimale belastning
 - at sikre, at tovene hviler sikkert på deres understøtningspunkter, og undgå, at de afspores
 - at muliggøre overvågning af tovene.
- 4.1.2. Hvis enhver risiko for afsporing af tovene ikke kan elimineres, skal der træffes foranstaltninger, som sikrer, at tovene kan opfanges og anlægget standses uden fare for personer i tilfælde af afsporing.

4.2. Mekanisk udstyr

4.2.1. Drev

Anlæggets drev skal have en ydeevne og fleksibilitet, der er afpasset efter anlæggets forskellige driftsforhold og -former.

4.2.2. Nøddrev

Anlægget skal have et nøddrevsystem, hvis energikilde er uafhængig af hoveddrevets, medmindre det af sikkerhedsanalysen fremgår, at brugerne også kan forlade anlægget, navnlig vogne og trækanordninger, let, hurtigt og sikkert, selv om der ikke findes noget nøddrev.

4.2.3. Bremsesystem

- 4.2.3.1. Anlægget og/eller vognen skal til enhver tid kunne standses i nødsituationer, også under de ugunstigste belastnings- og friktionsforhold for drivskiverne, som er tilladt under drift. Bremselængden skal være så kort, som hensynet til anlæggets sikkerhed tillader.

- 4.2.3.2. Decelerationsværdierne skal ligge indenfor passende grænser, således at personsikkerheden garanteres, og vogne, tove og øvrige anlægsdele fungerer korrekt.

- 4.2.3.3. Alle anlæg skal være udstyret med to eller flere bremsesystemer, som hver for sig kan bringe anlægget til standsning, og som er således koordineret, at et andet bremsesystem automatisk træder i funktion, hvis det igangværende system ikke længere virker, som det skal. Træktovets sidste bremsesystem skal virke direkte på drivskiven. Disse forskrifter gælder ikke for slæbelifter.

- 4.2.3.4. Anlægget skal være udstyret med en effektiv standsnings- og blokeringsanordning, som forhindrer enhver uønsket fornyet igangsætning.

4.3. Betjeningsudstyr

Betjeningsudstyret skal være konstrueret og udført således, at det er sikkert og pålideligt og kan modstå normale driftspåvirkninger og ydre påvirkninger, f.eks. fugt, ekstreme temperaturer og elektromagnetiske forstyrrelser, uden at fremkalde farlige situationer, selv i tilfælde af betjeningsfejl.

4.4. Kommunikationsudstyr

Personalet skal til stadighed kunne få forbindelse indbyrdes ved hjælp af passende Kommunikationsudstyr og skal i en nødsituation kunne informere brugerne.

5. Vogne og trækanordninger

- 5.1. Vognene og/eller trækanordningerne skal være konstrueret og indrettet således, at ingen kan falde ud af dem eller på anden måde udsættes for fare under forudseelige anvendelsesforhold.
- 5.2. Vognenes og trækanordningernes ophængsmekanismer skal være dimensioneret og udført således, at de, selv under de ugunstigste forhold:
- ikke beskadiger tovet
 - ikke glider, medmindre glidningen er uden betydning for vognens, trækanordningens eller anlæggets sikkerhed.
- 5.3. Døre (på vogne og kabiner) skal kunne lukkes og låses. Vognenes gulv og vægge skal være dimensioneret og udført, så de under alle omstændigheder kan modstå brugernes vægt og tryk.
- 5.4. Hvis det til varetagelse af driftssikkerheden kræves, at en ved anlægget beskæftiget person er til stede i vognen under driften, skal vognen være udstyret således, at den pågældende kan varetage sine opgaver.
- 5.5. Vognene og/eller trækanordningerne og navnlig deres ophængsmekanismer skal være konstrueret og udført således, at de ved anlægget beskæftigede personer uden fare for deres sikkerhed kan udføre deres opgaver under overholdelse af relevante regler og forskrifter.
- 5.6. Er vognene udstyret med en ophængsmekanisme, som kan frakobles, skal alle fornødne forholdsregler træffes, således at en vogn, som ikke er korrekt tilkoblet, og en vogn, som ikke er blevet frakoblet, standses henholdsvis inden starten og ved ankomsten uden fare for passagererne, og det hindres, at vognen styrter ned.
- 5.7. Vogne i skinnebundne tovbåner og, hvis anlægstypen giver mulighed derfor, svævebaner i dobbelttov skal være udstyret med en automatisk vognbremse, der bremser på sporet, hvis et brud på tovet ikke med rimelighed kan udelukkes.
- 5.8. Dersom det ikke gennem andre forholdsregler er muligt at eliminere enhver risiko for afsporing af vognen, skal denne være udstyret med en anordning mod afsporing, således at vognen kan bringes til standsning uden fare for personer.

6. Brugeranordninger

Adgangsvejen til og udgangen fra ind- og udstigningsområder samt brugernes ind- og udstigning skal under hensyntagen til vognenes bane og standsning tilrettelægges således, at personsikkerheden garanteres, navnlig på steder med nedstyrtningsfare. Børn og bevægelseshæmmede skal kunne benytte anlægget sikkert, hvis det er tanken, at anlægget skal befordre sådanne personer.

7. Driftstekniske krav

7.1. Sikkerhed

- 7.1.1. Der skal træffes alle tekniske forholdsregler for at sikre, at anlægget kan anvendes i overensstemmelse med sin bestemmelse, de tekniske specifikationer og fastlagte anvendelsesvilkår, og for at forskrifterne vedrørende vedligeholdelse og driftssikkerhed kan overholdes. Driftsvejledningen og forskrifterne skal affattes på et eller flere fællesskabssprog, der kan fastlægges i overensstemmelse med traktaten af den medlemsstat, på hvis område anlægget er opført.
- 7.1.2. De personer, der står for anlæggets betjening, skal have passende materielle ressourcer dertil, og de skal være i stand til at udføre dette hverv.

7.2. Sikkerhed ved standsning af anlægget

Der skal træffes alle fornødne tekniske forholdsregler og foranstaltninger til, at passagererne, i tilfælde af at anlægget standser, uden at det hurtigt kan sættes i gang igen, kan bringes i sikkerhed inden for en frist, som er afpasset efter anlæggets art og omgivelserne.

7.3. Andre særlige sikkerhedsforanstaltninger

7.3.1. Betjeningsposter og arbejdspladser

Mobile elementer, der normalt er tilgængelige på stationerne, skal konstrueres, udføres og anvendes således, at farer undgås, og hvis dette ikke er muligt, skal de udstyres med beskyttelsesanordninger, som forebygger enhver direkte kontakt, der kan medføre ulykker. Sådanne anordninger må ikke være lette at fjerne eller at sætte ud af funktion.

7.3.2. Nedstyrtningsfare

Steder og områder, hvor der arbejdes, eller hvorfra der kan gribes ind i driften, uanset om det kun sker lejlighedsvis, samt adgangsveje til sådanne steder og områder skal udformes og indrettes således, at personer, der skal arbejde eller færdes dér, ikke kan styrte ned. Hvis disse forholdsregler ikke er tilstrækkelige, skal arbejdspladserne desuden være udstyret med fastgørelsespunkter for personlige værnemidler til beskyttelse mod fald.

BILAG III

SIKKERHEDSANALYSE

Ved den sikkerhedsanalyse, som kræves for alle tovbaneanlæg i henhold til direktivets artikel 1, stk. 5, skal der tages hensyn til enhver påtænkt driftsform. Analysen skal gennemføres efter en anerkendt eller gennemprøvet metode under hensyntagen til skik og brug på dette område og til anlæggets kompleksitet. Formålet med analysen er også at sikre, at der ved anlæggets konstruktion og opførelse tages hensyn til omgivelserne og til de ugunstigste omstændigheder for at sikre, at der opnås en tilfredsstillende sikkerhedsgrad.

Anlysen gælder også sikkerhedsanordningerne og deres virkning på anlægget og de dermed forbundne delsystemer, som de sætter i gang, med det formål:

- at de kan reagere på et første svigt for derefter enten at forblive i en tilstand, som garanterer sikkerheden, eller i reduceret drift eller i sikkerhedsstop (fail safe), eller
- at de kan være redundante og overvågede, eller
- at sandsynligheden for, at de svigter, kan vurderes, og at deres niveau svarer til niveauet for sikkerhedsanordninger, som opfylder kriterierne i første og andet led.

Sikkerhedsanalysen skal tjene som grundlag for opstilling af en fortegnelse over farer og farlige situationer, jf. direktivets artikel 4, stk. 1, og af en liste over de i samme artikels stk. 2 omhandlede sikkerhedskomponenter. Resultatet af sikkerhedsanalysen sammenfattes i en sikkerhedsrapport.

BILAG IV

SIKKERHEDSKOMPONENTER: EF-OVERENSSTEMMELSESERKLÆRING

Når det skal dokumenteres, at de i direktivets artikel 1, stk. 5, omhandlede sikkerhedskomponenter opfylder de relevante væsentlige krav, der er omhandlet i direktivets artikel 3, stk. 1, og defineret i bilag II, skal dette bilag følges.

EF-overensstemmelseserklæringen og de dokumenter, der ledsager den, skal dateres og underskrives. Erklæringen skal affattes på det eller de samme sprog som driftsvejledningen i bilag II, punkt 7.1.1.

Erklæringen skal indeholde følgende elementer:

- henvisninger til direktivet
 - navn, firmanavn og fuldstændig adresse på fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant. Er der tale om en repræsentant, anføres også fabrikantens firmanavn og fuldstændige adresse
 - beskrivelse af komponenten (mærke, type osv.)
 - angivelse af, hvilken procedure der er fulgt for overensstemmelseserklæringen (direktivets artikel 7)
 - alle relevante bestemmelser, som komponenten skal opfylde, herunder navnlig anvendelsesbetingelserne
 - navn og adresse på det eller de bemyndigede organer, som har medvirket i overensstemmelsesproceduren, samt CE-afprøvningsattestens dato og eventuelt dens gyldighedsperiode og vilkår
 - eventuel henvisning til de harmoniserede standarder, der er lagt til grund
 - identifikation af den person, der har fuldmagt til at forpligte fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant.
-

BILAG V

SIKKERHEDSKOMPONENTER: OVERENSSTEMMELSESVURDERING**1. Anvendelsesområde**

Dette bilag finder anvendelse på sikkerhedskomponenter med det formål at fastslå, om de opfylder de væsentlige krav, der er omhandlet i direktivets artikel 3, stk. 1, og defineret i bilag II. Bilaget vedrører det eller de bemyndigede organers vurdering af, om en sikkerhedskomponent isoleret set opfylder de tekniske specifikationer, som den skal opfylde.

2. Procedureernes indhold

Til vurderingsprocedurerne i konstruktionsfasen og produktionsfasen benytter de bemyndigede organer de moduler, der er defineret i Rådets afgørelse 93/465/EØF, således som anført i nedenstående oversigt. De i oversigten anførte løsninger anses for at have samme gyldighed og kan anvendes efter fabrikantens eget valg.

OVERENSSTEMMELSESVURDERING AF SIKKERHEDSKOMPONENTER

Konstruktion	Fremstilling
1) EF-typeafprøvning MODUL B	1a) Kvalitetssikring af produktionen MODUL D
	1b) Produktverifikation MODUL F
2) Fuld kvalitetssikring MODUL H	2) Fuld kvalitetssikring MODUL H
3) Enhedsverifikation MODUL G	3) Enhedsverifikation MODUL G

Modulerne benyttes med de specifikke supplerende krav, som er anført i hvert modul.

MODUL B: EF-TYPEAFPRØVNING

- Dette modul beskriver den del af proceduren, hvorved et bemyndiget organ konstaterer og attesterer, at et prøveeksemplar, som er repræsentativt for den pågældende produktion, opfylder kravene i direktivet.
- Ansøgning om EF-typeafprøvning indgives af fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant til et bemyndiget organ efter eget valg.

Ansøgningen skal indeholde:

- fabrikantens navn og adresse samt navn og adresse på fabrikantens repræsentant, hvis ansøgningen indgives af denne
- en skriftlig erklæring om, at samme ansøgning ikke er indgivet til andre bemyndigede organer
- den tekniske dokumentation, jf. punkt 3.

Ansøgeren stiller et prøveeksemplar, som er repræsentativt for den pågældende produktion, og som i det følgende benævnes »type«, til rådighed for det bemyndigede organ. Det bemyndigede organ kan anmode om yderligere prøveeksamlarer, såfremt dette er nødvendigt af hensyn til gennemførelsen af prøvningsprogrammet.

- Den tekniske dokumentation skal gøre det muligt at vurdere komponentens overensstemmelse med direktivets krav. I det omfang det er nødvendigt for vurderingen, skal den omfatte komponentens konstruktion, fremstilling og funktion.

Den tekniske dokumentation skal indeholde følgende oplysninger, for så vidt de er nødvendige for vurderingen:

- en generel beskrivelse af typen
- konstruktions- og produktionstegninger samt lister over komponenter, delmontager, kredsløb mv.
- de beskrivelser og forklaringer, der er nødvendige til forståelse af ovennævnte tegninger og lister samt af komponentens funktion
- en liste over de europæiske specifikationer, jf. direktivets artikel 2, stk. 2, som helt eller delvis finder anvendelse, samt en beskrivelse af de løsninger, der er valgt med henblik på at opfylde de væsentlige krav i de tilfælde, hvor de i nævnte artikel 2, stk. 2, omhandlede europæiske specifikationer ikke findes
- resultater af konstruktionsberegninger og undersøgelser mv.
- prøvningsrapporter.

Den skal ligeledes angive komponentens anvendelsesområde.

4. Det bemyndigede organ:

- 4.1. undersøger den tekniske dokumentation, kontrollerer, at typen er fremstillet i overensstemmelse med denne, og fastslår, hvilke elementer der er konstrueret i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i de europæiske specifikationer, jf. direktivets artikel 2, stk. 2, samt hvilke elementer der er konstrueret, uden at de relevante bestemmelser i disse europæiske specifikationer er anvendt
- 4.2. gennemfører eller lader gennemføre de nødvendige undersøgelser og prøvninger til kontrol af, om fabrikantens løsninger opfylder de væsentlige krav i direktivet i de tilfælde, hvor de i direktivets artikel 2, stk. 2, nævnte specifikationer ikke er anvendt
- 4.3. gennemfører eller lader gennemføre de nødvendige undersøgelser og prøvninger til kontrol af, om de relevante europæiske specifikationer rent faktisk er blevet anvendt i de tilfælde, hvor fabrikanten har valgt at anvende dem
- 4.4. aftaler med ansøgeren, hvor undersøgelserne og de nødvendige prøvninger skal gennemføres.

5. Konstateres det, at typen opfylder direktivets bestemmelser, udsteder det bemyndigede organ en EF-typeafprøvningsattest til ansøgeren. Attesten skal indeholde fabrikantens navn og adresse, undersøgelsens resultater, betingelserne for attestens gyldighed, dens gyldighedsperiode samt de nødvendige data til identificering af den godkendte type.

En oversigt over de relevante dele af den tekniske dokumentation vedlægges attesten, og en kopi heraf opbevares af det bemyndigede organ. Afslår det bemyndigede organ at udstede en EF-typeafprøvningsattest til fabrikanten, skal det give en detaljeret redegørelse for årsagerne hertil. Der fastlægges en klageprocedure.

6. Ansøgeren skal underrette det bemyndigede organ, som opbevarer den tekniske dokumentation vedrørende EF-typeafprøvnningen, om enhver ændring af den godkendte komponent; komponenten skal godkendes på ny, hvis ændringerne kan påvirke overensstemmelsen med de væsentlige krav, der er omhandlet i direktivets artikel 3, eller med de foreskrevne betingelser for anvendelse af komponenten. Denne tillægsgodkendelse gives i form af en tilføjelse til den oprindelige EF-typeafprøvningsattest.
7. Hvert bemyndiget organ meddeler de øvrige bemyndigede organer relevante oplysninger om udstedte eller tilbagekaldte EF-typeafprøvningsattester og tillægsgodkendelser.
8. De øvrige bemyndigede organer kan indhente kopi af EF-typeafprøvningsattesterne og/eller tillægsgodkendelserne. Bilagene til attesterne stilles til de øvrige bemyndigede organers rådighed.
9. Fabrikanten eller dennes repræsentant skal ud over den tekniske dokumentation tillige opbevare en kopi af EF-typeafprøvningsattesten og eventuelle tillæg til denne i mindst tredive år efter, at den sidste komponent er fremstillet.

Er hverken fabrikanten eller dennes repræsentant etableret i Fællesskabet, påhviler pligten til at fremlægge den tekniske dokumentation den person, som er ansvarlig for markedsføringen af komponenten i Fællesskabet.

MODUL D: KVALITETSSIKRING AF PRODUKTIONEN

1. Dette modul beskriver den del af proceduren, hvorved en fabrikant, der opfylder bestemmelserne i punkt 2, garanterer og erklærer, at de pågældende komponenter er i overensstemmelse med typen som beskrevet i EF-typeafprøvningsattesten og opfylder kravene i direktivet. Fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant anbringer CE-mærkningen på hver enkelt komponent og udsteder en skriftlig overensstemmelseserklæring. Sammen med CE-mærkningen anføres det identifikationsnummer, der anvendes af det bemyndigede organ, som er ansvarligt for den i punkt 4 omhandlede kontrol.

2. Fabrikanten skal anvende et godkendt kvalitetsstyringssystem for produktionen, foretage kontrol og prøvninger af de færdige komponenter som beskrevet i punkt 3 og er underlagt den i punkt 4 omhandlede kontrol.

3. Kvalitetsstyringssystem

3.1. Fabrikanten indsender en ansøgning om vurdering af kvalitetsstyringssystemet for de pågældende komponenter til et bemyndiget organ efter eget valg.

Ansøgningen skal indeholde:

- alle oplysninger, der er relevante for den planlagte komponentkategori
- dokumentationen for kvalitetsstyringssystemet
- i givet fald den tekniske dokumentation for den godkendte type og en kopi af EF-typeafprøvningsattesten.

3.2. Kvalitetsstyringssystemet skal sikre, at komponenterne er i overensstemmelse med typen som beskrevet i EF-typeafprøvningsattesten samt med kravene i direktivet.

Alle de forhold, krav og bestemmelser, som fabrikanten har taget hensyn til, skal dokumenteres på en systematisk og overskuelig måde i en skriftlig redegørelse for forholdsregler, procedurer og instruktioner. Denne dokumentation vedrørende kvalitetsstyringssystemet skal sikre, at kvalitetsprogrammer, -planer, -manualer og -registre fortolkes ens.

Dokumentationen skal navnlig indeholde en fyldestgørende beskrivelse af:

- kvalitetsmålsætninger og organisationsstruktur samt ledelsens ansvar og beføjelser med hensyn til komponenternes kvalitet
- de teknikker, fremgangsmåder og systematiske foranstaltninger, der vil blive anvendt i produktionen samt ved kvalitetskontrol og -sikring
- de undersøgelser og prøvninger, der skal udføres før, under og efter fremstillingen, og den hyppighed hvormed dette sker
- kvalitetsregistre, herunder kontrolrapporter og prøvnings- og kalibreringsdata, rapporter over personalets kvalifikationer mv.
- metoderne til kontrol af, at den krævede komponentkvalitet opnås, og at kvalitetsstyringssystemet fungerer effektivt.

3.3. Det bemyndigede organ vurderer kvalitetsstyringssystemet for at fastslå, om det opfylder kravene i punkt 3.2. Organet skal antage, at disse krav er opfyldt, hvis kvalitetsstyringssystemet anvender de relevante harmoniserede standarder på området.

Kontrolholdet skal mindst omfatte ét medlem, som har erfaring med at vurdere den pågældende komponentteknologi. Vurderingsproceduren skal omfatte et besøg på fabrikantens anlæg.

Afgørelsen meddeles fabrikanten. Meddelelsen skal indeholde resultaterne af undersøgelsen og den begrundede vurderingsafgørelse.

3.4. Fabrikanten forpligter sig til at opfylde sine forpligtelser i henhold til kvalitetsstyringssystemet, således som det er godkendt, og til at vedligeholde det, således at det forbliver hensigtsmæssigt og effektivt.

Fabrikanten eller dennes repræsentant underretter løbende det bemyndigede organ, som har godkendt kvalitetsstyringssystemet, om enhver påtænkt ændring af dette.

Det bemyndigede organ vurderer de foreslåede ændringer og afgør, om det ændrede kvalitetsstyringssystem stadig opfylder de i punkt 3.2 omhandlede krav, eller om en fornyet vurdering er nødvendig.

Det bemyndigede organ meddeler fabrikanten afgørelsen. Meddelelsen skal indeholde resultaterne af undersøgelsen og den begrundede vurderingsafgørelse.

4. Kontrol på det bemyndigede organs ansvar

4.1. Formålet med kontrollen er at sikre, at fabrikanten fuldt ud opfylder sine forpligtelser i henhold til det godkendte kvalitetsstyringssystem.

4.2. Fabrikanten skal give det bemyndigede organ adgang til at besigtige produktions-, inspektions-, prøvnings- og oplagringsfaciliteterne og give det alle nødvendige oplysninger, herunder:

- dokumentation vedrørende kvalitetsstyringssystemet
- kvalitetsregistre, herunder kontrolrapporter, prøvnings- og kalibreringsdata, rapporter vedrørende personalets kvalifikationer mv.

4.3. Det bemyndigede organ skal gennemføre periodiske kontrolbesøg for at sikre sig, at fabrikanten vedligeholder og anvender kvalitetsstyringssystemet; det udsteder en kontrolrapport til fabrikanten.

4.4. Det bemyndigede organ kan derudover aflægge uanmeldte besøg hos fabrikanten. Under disse besøg kan det foretage eller lade foretage prøvninger for om nødvendigt at kontrollere, om kvalitetsstyringssystemet fungerer hensigtsmæssigt. Det udsteder en besøgsrapport og i givet fald en prøvningsrapport til fabrikanten.

5. Fabrikanten skal i mindst tredive år efter, at den sidste komponent er fremstillet, kunne forelægge de nationale myndigheder:

- den i punkt 3.1, andet afsnit, andet led, omhandlede dokumentation
- de i punkt 3.4, andet afsnit, omhandlede meddelelser om ændringer
- de i punkt 3.4, 4.3 og 4.4 omhandlede afgørelser og rapporter fra det bemyndigede organ.

6. Hvert bemyndiget organ meddeler de øvrige bemyndigede organer relevante oplysninger om udstedte eller tilbagekaldte godkendelser af kvalitetsstyringssystemer.

MODUL F: PRODUKTVERIFIKATION

1. Dette modul beskriver den procedure, hvorved fabrikanter eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant garanterer og erklærer, at de komponenter, som bestemmelserne i punkt 3 er blevet anvendt på, er i overensstemmelse med typen som beskrevet i EF-typeafprøvningsattesten og opfylder kravene i direktivet.

2. Fabrikanten træffer alle nødvendige foranstaltninger for, at fremstillingsprocessen sikrer, at komponenterne er i overensstemmelse med typen som beskrevet i EF-typeafprøvningsattesten og med kravene i direktivet. Fabrikanten eller dennes repræsentant anbringer CE-mærkningen på hver enkelt komponent og udsteder en overensstemmelseserklæring.

3. Det bemyndigede organ foretager de nødvendige undersøgelser og prøvninger for at verificere, at komponenterne er i overensstemmelse med direktivets krav; dette kan efter fabrikantens eget valg foregå enten ved kontrol og prøvning af hver enkelt komponent som beskrevet i punkt 4 eller ved kontrol og prøvning af komponenterne på et statistik grundlag som beskrevet i punkt 5.

Fabrikanten eller dennes repræsentant opbevarer en kopi af overensstemmelseserklæringen i mindst tredive år efter, at den sidste komponent er fremstillet.

4. Verifikation ved kontrol og prøvning af hver enkelt komponent

- 4.1. Alle komponenter undersøges enkeltvis, og der foretages de prøvninger, der er omhandlet i de relevante europæiske specifikationer, jf. direktivets artikel 2, for at verificere, at komponenterne er i overensstemmelse med typen som beskrevet i EF-typeafprøvningsattesten og med kravene i direktivet.
- 4.2. Det bemyndigede organ anbringer eller lader anbringe sit identifikationsnummer på hver godkendt komponent og udsteder en skriftlig overensstemmelsesattest vedrørende de gennemførte prøvninger.
- 4.3. Fabrikanten eller dennes repræsentant skal på anmodning kunne forevise de overensstemmelsesattester, der er udstedt af det bemyndigede organ.

5. Statistisk verifikation

- 5.1. Fabrikanten fremlægger sine komponenter i form af homogene partier og træffer alle nødvendige foranstaltninger for at sikre, at fremstillingsprocessen garanterer, at hvert parti er homogent.
- 5.2. Alle komponenter skal foreligge til verifikation i form af homogene partier. Der udtages en stikprøve af hvert parti. Komponenterne i stikprøven undersøges enkeltvis, og der foretages de prøvninger, der er omhandlet i den eller de relevante europæiske specifikationer, jf. direktivets artikel 2, stk. 2, eller tilsvarende prøvninger for at verificere, at produkterne er i overensstemmelse med kravene i direktivet, og for at fastslå, om partiet skal godkendes eller kasseres.
- 5.3. Ved den statistiske procedure anvendes følgende elementer:
 - en statistisk metode
 - en prøveudtagningsplan og dennes operationelle karakteristika.
- 5.4. For så vidt angår godkendte partier skal det bemyndigede organ anbringe eller lade anbringe sit identifikationsnummer på hver enkelt komponent og udstede en skriftlig overensstemmelsesattest om de foretagne prøvninger. Alle komponenter i partiet, undtagen de komponenter fra stikprøven, som ikke opfylder overensstemmelseskravene, kan markedsføres.

Kasseres et parti, træffer det kompetente bemyndigede organ de nødvendige foranstaltninger for at forhindre, at det pågældende parti markedsføres. Hvis der ofte må kasseres partier, kan det bemyndigede organ stille den statistiske verifikation i bero.

Fabrikanten kan under fremstillingsprocessen på det bemyndigede organs ansvar anbringe dets identifikationsnummer på komponenten.

- 5.5. Fabrikanten eller dennes repræsentant skal på anmodning kunne forevise den overensstemmelsesattest, der er udstedt af det bemyndigede organ.

MODUL G: ENHEDSVERIFIKATION

1. Dette modul beskriver den procedure, hvorved fabrikanten garanterer og erklærer, at den komponent, for hvilken der er udstedt den i punkt 2 omhandlede attest, er i overensstemmelse med kravene i direktivet. Fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant anbringer CE-mærkningen på komponenten og udsteder en overensstemmelseserklæring.
2. Det bemyndigede organ undersøger komponenten og gennemfører de fornødne prøvninger, der er omhandlet i den eller de relevante europæiske specifikationer, jf. direktivets artikel 2, stk. 2, for at verificere, at komponenten er i overensstemmelse med de relevante krav i direktivet.

Det bemyndigede organ anbringer sit identifikationsnummer eller lader det anbringe på den godkendte komponent og udsteder en skriftlig overensstemmelsesattest om de gennemførte prøvninger.

3. Den tekniske dokumentation skal gøre det muligt at vurdere komponentens overensstemmelse med direktivets krav og at forstå dens konstruktion, fremstilling og funktionsmåde.

Den tekniske dokumentation skal indeholde følgende oplysninger, for så vidt de er relevante for vurderingen:

- en generel beskrivelse af typen
- konstruktions- og produktionstegninger samt lister over komponenter, delmontager, kredsløb mv.
- de beskrivelser og forklaringer, der er nødvendige til forståelse af ovennævnte tegninger og lister samt af komponentens funktion
- en liste over de europæiske specifikationer, jf. direktivets artikel 2, stk. 2, som helt eller delvis finder anvendelse, samt beskrivelse af de løsninger, der er valgt med henblik på at opfylde de væsentlige krav i de tilfælde, hvor de i nævnte artikel 2, stk. 2, omhandlede europæiske specifikationer ikke er anvendt
- resultater af konstruktionsberegninger og undersøgelser mv.
- prøvningsrapporter
- komponenternes anvendelsesområde.

MODUL H: FULD KVALITETSSIKRING

1. Dette modul beskriver den procedure, hvorved en fabrikant, der opfylder bestemmelserne i punkt 2, garanterer og erklærer, at de pågældende komponenter opfylder kravene i direktivet. Fabrikanten, eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant, anbringer CE-mærkningen på hver enkelt komponent og udsteder en skriftlig overensstemmelseserklæring. Sammen med CE-mærkningen anføres det identifikationsnummer, der anvendes af det bemyndigede organ, som er ansvarligt for den i punkt 4 omhandlede kontrol.
2. Fabrikanten anvender et godkendt kvalitetsstyringssystem for konstruktion, fremstilling, endelig komponentkontrol og prøvning som beskrevet i punkt 3 og er underlagt den i punkt 4 omhandlede kontrol.
3. Kvalitetsstyringssystem

3.1. Fabrikanten indsender en ansøgning om vurdering af sit kvalitetsstyringssystem til et bemyndiget organ.

Ansøgningen skal indeholde:

- alle oplysninger, der er relevante for den planlagte komponentkategori
- dokumentationen vedrørende kvalitetsstyringssystemet.

3.2. Kvalitetsstyringssystemet skal sikre, at komponenterne opfylder de relevante krav i direktivet.

Alle forhold, krav og bestemmelser, som fabrikanten har taget hensyn til, skal dokumenteres på en systematisk og overskuelig måde i en skriftlig redegørelse for forholdsregler, procedurer og instrukser. Denne dokumentation for kvalitetsstyringssystemet skal sikre, at kvalitetspolitik og -procedurer, såsom kvalitetsprogrammer, -planer, -manualer og -registre, fortolkes ens.

Dokumentationen skal navnlig indeholde en fyldestgørende beskrivelse af:

- kvalitetsmålsætninger og organisationsstruktur samt ledelsens ansvar og beføjelser med hensyn til konstruktionens og komponenternes kvalitet
- de tekniske konstruktionsspecifikationer, herunder de i direktivets artikel 2, stk. 2, omhandlede europæiske specifikationer, der vil blive anvendt, samt, hvis de europæiske specifikationer ikke anvendes fuldt ud, hvordan det sikres, at de væsentlige krav i direktivet, der gælder for komponenterne, vil blive opfyldt
- de teknikker til konstruktionskontrol og -verifikation samt de processer og systematiske foranstaltninger, der vil blive anvendt ved konstruktionen af komponenterne, for så vidt angår den pågældende komponentkategori
- de tilsvarende teknikker til fremstilling, kvalitetskontrol og kvalitetsstyring samt de systematiske fremgangsmåder og foranstaltninger, der vil blive anvendt

- de undersøgelser og prøvninger, der skal udføres før, under og efter fremstillingen, og den hyppighed hvormed dette sker
 - kvalitetsregistre, herunder kontrolrapporter og prøvnings- og kalibreringsdata, rapporter over personalets kvalifikationer mv.
 - metoderne til verifikation af, at den tilsigtede konstruktions- og komponentkvalitet opnås, og at kvalitetsstyringssystemet fungerer effektivt.
- 3.3. Det bemyndigede organ vurderer kvalitetsstyringssystemet for at fastslå, om det opfylder kravene i punkt 3.2. Organet skal antage, at disse krav er opfyldt, hvis kvalitetsstyringssystemet anvender den relevante harmoniserede standard.
- Kontrolholdet skal mindst omfatte ét medlem, som har erfaring med at vurdere den pågældende teknologi. Vurderingsproceduren skal omfatte et besøg på fabrikantens anlæg.
- Afgørelsen meddeles fabrikanten. Meddelelsen skal indeholde resultaterne af undersøgelsen og den begrundede vurderingsafgørelse.
- 3.4. Fabrikanten forpligter sig til at opfylde sine forpligtelser i henhold til kvalitetsstyringssystemet, således om det er godkendt, og til at vedligeholde det, således at det forbliver hensigtsmæssigt og effektivt.
- Fabrikanten eller dennes repræsentant underretter det bemyndigede organ, som har godkendt kvalitetsstyringssystemet, om enhver påtænkt ændring af dette.
- Det bemyndigede organ vurderer de foreslåede ændringer og afgør, om det ændrede kvalitetsstyringssystem stadig opfylder de i punkt 3.2 omhandlede krav, eller om en fornyet vurdering er nødvendig.
- Afgørelsen meddeles fabrikanten. Meddelelsen skal indeholde resultaterne af undersøgelsen og den begrundede afgørelse.
4. Kontrol på det bemyndigede organs ansvar
- 4.1. Formålet med kontrollen er at sikre, at fabrikanten fuldt ud opfylder sine forpligtelser i henhold til det godkendte kvalitetsstyringssystem.
- 4.2. Fabrikanten skal give det bemyndigede organ adgang til at inspicere konstruktions-, produktions-, kontrol- og prøvnings- samt oplagringsfaciliteterne og give det alle nødvendige oplysninger, herunder:
- dokumentation vedrørende kvalitetsstyringssystemet
 - kvalitetsregistre i henhold til konstruktionsdelen i kvalitetsstyringssystemet, herunder resultater af analyser, beregninger, prøvninger mv.
 - kvalitetsregistre i henhold til produktionsdelen i kvalitetsstyringssystemet, herunder kontrolrapporter samt prøvnings- og kalibreringsdata, rapporter vedrørende personalets kvalifikationer mv.
- 4.3. Det bemyndigede organ skal gennemføre periodiske kontrolbesøg for at sikre sig, at fabrikanten vedligeholder og anvender kvalitetsstyringssystemet; det udfærdiger en kontrolrapport til fabrikanten.
- 4.4. Det bemyndigede organ kan derudover aflægge uanmeldte besøg hos fabrikanten. Under disse besøg kan det bemyndigede organ om nødvendigt foretage eller lade foretage prøvninger for at verificere, at kvalitetsstyringssystemet fungerer tilfredsstillende. Det udsteder en besøgsrapport og i givet fald en prøvningsrapport til fabrikanten.
5. I mindst tredive år efter, at den sidste komponent er fremstillet, skal fabrikanten kunne forelægge de nationale myndigheder:
- den i punkt 3.2, andet afsnit, andet led, omhandlede dokumentation
 - de i punkt 3.4, andet afsnit, omhandlede meddelelser om ændringer
 - de i punkt 3.4, 4.3 og 4.4 omhandlede afgørelser og rapporter fra det bemyndigede organ.

6. Hvert bemyndiget organ meddeler de øvrige bemyndigede organer relevante oplysninger om udstedte eller tilbagekaldte godkendelser af kvalitetsstyringssystemer.
 7. Supplerende krav: konstruktionsprøvning
 - 7.1. Fabrikanten indgiver en ansøgning om afprøvning af konstruktionen til et bemyndiget organ.
 - 7.2. Ansøgningen skal gøre det muligt at forstå komponentens konstruktion, fremstilling og funktionsmåde samt gøre det muligt at vurdere overensstemmelsen med direktivets krav.

Den skal omfatte:

 - de tekniske konstruktionspecifikationer, herunder de i direktivets artikel 2, stk. 2, omhandlede europæiske specifikationer, der er anvendt
 - den nødvendige dokumentation for, at de er fyldestgørende, navnlig i de tilfælde, hvor de i direktivets artikel 2, stk. 2, omhandlede europæiske specifikationer ikke er anvendt fuldt ud. Denne dokumentation skal omfatte resultaterne af prøvninger, som er udført i dertil indrettede laboratorier hos fabrikanten eller for hans regning.
 - 7.3. Det bemyndigede organ gennemgår ansøgningen, og hvis konstruktionen opfylder kravene i direktivet, udsteder det en EF-konstruktionsafprøvningsattest til ansøgeren. Attesten skal indeholde undersøgelsens resultater, betingelserne for attestens gyldighed samt de nødvendige data til identificering af den godkendte konstruktion og, i givet fald, en beskrivelse af komponentens funktion.
 - 7.4. Ansøgeren holder det bemyndigede organ, som har udstedt EF-konstruktionsafprøvningsattesten, underrettet om enhver ændring af den godkendte konstruktion. Ændres den godkendte konstruktion, skal ændringerne godkendes af det bemyndigede organ, som har udstedt EF-konstruktionsafprøvningsattesten, hvis ændringerne kan påvirke overensstemmelsen med de væsentlige krav, der er omhandlet i direktivets artikel 3, stk. 1, eller med de foreskrevne betingelse for anvendelse af komponenten. Denne tillægsgodkendelse gives i form af en tilføjelse til EF-konstruktionsafprøvningsattesten.
 - 7.5. De bemyndigede organer meddeler de øvrige bemyndigede organer relevante oplysninger om:
 - udstedte EF-konstruktionsafprøvningsattester og tillægsgodkendelser
 - tilbagekaldte EF-konstruktionsafprøvningsattester og tillægsgodkendelser
 - nægtede EF-konstruktionsafprøvningsattester og tillægsgodkendelser.
-

BILAG VI

DELSYSTEMER: EF-OVERENSSTEMMELSESERKLÆRING

Når det skal dokumenteres, at de i direktivets artikel 9 omhandlede delsystemer opfylder de i direktivets artikel 3, stk. 1, omhandlede væsentlige krav, der gælder for dem, skal dette bilag følges.

EF-overensstemmelseserklæringen udstedes af fabrikanten eller dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant eller, hvis en sådan ikke findes, af den fysiske eller juridiske person, der markedsfører delsystemet; erklæringen og den bilagte tekniske dokumentation skal dateres og underskrives.

Denne erklæring affattes, ligesom den tekniske dokumentation, på det eller de samme sprog som driftsvejledningen, jf. bilag II, punkt 7.1.1, og skal indeholde følgende oplysninger:

- henvisning til direktivet
- navn og adresse på den, der har anmodet om EF-afprøvning
- beskrivelse af delsystemet
- navn og adresse på det bemyndigede organ, som har foretaget den i direktivets artikel 11 omhandlede EF-afprøvning
- alle relevante bestemmelser, som delsystemet skal opfylde, herunder navnlig eventuelle begrænsninger i eller betingelser for driften
- resultatet af den i bilag VII omhandlede EF-afprøvning (EF-afprøvningsattest)
- oplysninger om den person, der har fuldmagt til at underskrive erklæringen på vegne af fabrikanten, dennes repræsentant eller, såfremt en sådan ikke findes, den fysiske eller juridiske person, der markedsfører delsystemet.

—

BILAG VII

DELSYSTEMER: OVERENSSTEMMELSESVURDERING

1. EF-afprøvning er den procedure, hvorved et bemyndiget organ efter anmodning fra fabrikanten, dennes i Fællesskabet etablerede repræsentant eller, såfremt en sådan ikke findes, den fysiske eller juridiske person, der markedsfører delsystemet, afprøver delsystemet og attesterer, at det er:
 - i overensstemmelse med direktivet og de øvrige bestemmelser, som gælder i medfør af traktaten
 - i overensstemmelse med konstruktionstegningerne og færdigopført.
2. Afprøvningen af delsystemet finder sted på følgende trin:
 - konstruktion
 - opførelse og overtagelsesprøvning af det fremstillede delsystem.
3. Den tekniske dokumentation, som vedlægges afprøvningsattesten, skal indeholde følgende:
 - planer for udførelsen og beregninger, koblings- og hydraulikdiagrammer, styrekredsdiagrammer en beskrivelse af edb-systemer og automatisk udstyr, drifts- og vedligeholdelsesvejledninger mv.
 - en fortegnelse over de i direktivets artikel 4, stk. 2, omhandlede sikkerhedskomponenter, der anvendes i dette delsystem
 - kopier af EF-overensstemmelseserklæringerne, jf. bilag IV, vedrørende sikkerhedskomponenterne med tilhørende planer for udførelse og beregninger og en kopi af rapporterne om eventuelt gennemførte prøvninger og undersøgelser.
4. Dokumenter og korrespondance om EF-afprøvningsprocedurerne skal affattes på det eller de samme sprog som driftsvejledningen, jf. bilag II, punkt 7.1.1.
5. Kontrol:
 - 5.1. Ved kontrollen sikres det, at de forpligtelser, som følger af den tekniske dokumentation, er blevet opfyldt ved fremstillingen af delsystemet.
 - 5.2. Det bemyndigede organ, der har ansvaret for EF-afprøvningen, skal til enhver tid have adgang til produktions-, lager- og, hvis det er relevant, præfabrikationsfaciliteterne, til prøveanlæggene og i det hele taget til ethvert sted, som organet finder det nødvendigt at have adgang til for at udføre sin opgave. Fabrikanten, dennes repræsentant eller, såfremt en sådan ikke findes, den fysiske eller juridiske person, der markedsfører delsystemet, skal forelægge organet alle relevante dokumenter, herunder navnlig arbejdstegninger og teknisk dokumentation, for delsystemet, eller sørge for, at dette sker.
 - 5.3. Det bemyndigede organ, der har ansvaret for EF-afprøvningen, gennemfører regelmæssig kontrol af, at direktivet overholdes. Det udfærdiger herefter en kontrolrapport til de fagfolk, der er ansvarlige for udførelsen. Det kan forlange at blive inddraget i forskellige fremstillingsfaser.
 - 5.4. Det bemyndigede organ kan også aflægge uanmeldte besøg i fabrikationsfaciliteterne. Under disse besøg kan det bemyndigede organ gennemføre fuldstændig eller delvis kontrol. Det udfærdiger en besøgsrapport samt i givet fald en kontrolrapport til de fagfolk, der har ansvaret for udførelsen.
6. Hvert bemyndiget organ offentliggør regelmæssigt de relevante oplysninger vedrørende:
 - indkomne ansøgninger om EF-afprøvning
 - udstedte EF-afprøvningsattester
 - afslag på ansøgninger om EF-afprøvningsattester.

BILAG VIII

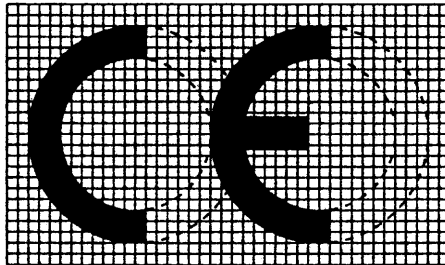
MINIMUMSKRITERIER, SOM MEDLEMSSTATERNE SKAL TAGE I BETRAGTNING VED UDPEGELSEN AF BEMYNDIGEDE ORGANER

1. Det bemyndigede organ, dets leder og det personale, som skal udføre kontrollen, må hverken være konstruktør, fabrikant, leverandør eller montør af de sikkerhedskomponenter eller delsystemer, de skal kontrollere, eller være nogen af disse personers repræsentant eller være den fysiske eller juridiske person, der markedsfører disse sikkerhedskomponenter eller delsystemer. De må hverken direkte eller som repræsentanter deltage i konstruktion, fremstilling, markedsføring eller vedligeholdelse af disse sikkerhedskomponenter eller delsystemer og heller ikke i driften. Dette udelukker ikke, at der kan udveksles tekniske oplysninger mellem fabrikanten og det bemyndigede organ.
2. Det bemyndigede organ og dets personale skal udføre kontrollen med den største faglige integritet og tekniske kompetence og være uafhængige af enhver form for pression eller incitament, navnlig af økonomisk art, som kan påvirke deres bedømmelse eller resultaterne af deres kontrol, især fra personer eller grupper af personer, der har interesse i afprøvningsresultaterne.
3. Det bemyndigede organ skal råde over det personale og besidde de midler, som er nødvendige for på fyldestgørende måde at udføre de tekniske og administrative opgaver i forbindelse med gennemførelsen af kontrollen; det skal ligeledes have adgang til det udstyr, der er nødvendigt for at gennemføre specifik kontrol.
4. Det personale, der skal foretage kontrollen, skal være i besiddelse af:
 - en god teknisk og faglig uddannelse
 - et tilstrækkeligt kendskab til forskrifterne vedrørende den kontrol, det udfører, og tilstrækkelig praktisk erfaring med sådan kontrol
 - den fornødne færdighed i at udarbejde de attester, protokoller og rapporter, der er nødvendige som bevis for, at kontrollen er udført.
5. Kontrolpersonalets uafhængighed skal garanteres. Aflønningen af den enkelte ansatte må hverken være afhængig af, hvor mange kontroller den pågældende udfører, eller af resultaterne af denne kontrol.
6. Det bemyndigede organ skal tegne en ansvarsforsikring, medmindre det civilretlige ansvar efter national ret dækkes af staten, eller kontrollen gennemføres direkte af medlemsstatens selv.
7. Det bemyndigede organs personale har tavshedspligt (undtagen over for de kompetente administrative myndigheder i den stat, hvor det udøver sin virksomhed) om alt, hvad det får kendskab til under udøvelsen af sin virksomhed i forbindelse med direktivet eller enhver national retsforordning udstedt i medfør af dette.

BILAG IX

CE-OVERENSSTEMMELSESMÆRKNING

CE-overensstemmelsesmærkningen består af bogstaverne »CE« i overensstemmelse med følgende model:

Hvis CE-overensstemmelsesmærkningen formindskes eller forstørres, skal modellens størrelsesforhold, som anført ovenfor, overholdes.

De forskellige dele, der indgår i CE-overensstemmelsesmærkningen, skal så vidt muligt være af samme højde, og denne skal mindst være 5 mm. Der kan undtages fra denne mindstestørrelse i forbindelse med små sikkerhedskomponenter.

CE-overensstemmelsesmærkningen efterfølges af de sidste to tal i det år, hvor den blev anbragt, samt af identifikationsnummeret på det relevante bemyndigede organ i forbindelse med procedurerne i direktivets artikel 7, stk. 3.

RÅDETS BEGRUNDELSE

I. INDLEDNING

1. Den 31. januar 1994 forelagde Kommissionen et forslag til direktiv⁽¹⁾, som bygger på EF-traktatens artikel 47, stk. 2, artikel 55 og 95; forslaget vedrørte tovbaneanlæg til personbefordring.
2. På baggrund af Europa-Parlamentets udtalelse, der blev afgivet den 6. april 1995⁽²⁾, fremsatte Kommissionen et ændret forslag⁽³⁾.
3. Det Økonomiske og Sociale Udvalg afgav udtalelse den 6. juli 1994⁽⁴⁾.
4. Den 28. juni 1999 fastlagde Rådet sin fælles holdning i henhold til proceduren i traktatens artikel 251.

II. FORMÅL

5. Formålet med forslaget er at gennemføre det indre marked inden for tovbaneanlæg til personbefordring. Det bygger navnlig på følgende principper:
 - fri bevægelighed for tovbaneanlæg, samt
 - sikkerhed for brugerne af tovbaneanlæg.

III. ANALYSE AF DEN FÆLLES HOLDNING

6. Rådet har gennemgået dette forslag og er blevet enigt om følgende vigtige ændringer:

Kommissionen har accepteret samtlige ændringer.
7. Således bygger den fælles holdning på to uafhængige principper:
 - sikkerhedskomponenter og delsystemer kan frit markedsføres og omsættes, hvis de opfylder en række væsentlige krav; i øvrigt indføres CE-mærkning, og kun sikkerhedskomponenter med CE-mærkning formodes at være i overensstemmelse med væsentlige krav uden særlig dokumentation.
 - hver medlemsstat fastsætter godkendelsesprocedurer for opførelse og ibrugtagning af anlæggene, herunder anlæggenes infrastrukturer (den ingeniørmæssige del af arbejdet).

Ændringsforslag, som Rådet har overtaget

Rådet har i øvrigt overtaget langt de fleste af Europa-Parlamentets ændringsforslag, som i de fleste tilfælde er indsat i en let omarbejdet form.

8. Rådet har overtaget ændringsforslag 1 (som Kommissionen har accepteret), hvormed »offentlig transport« ændres til »personbefordring« i titlen.
9. Rådet har ligeledes overtaget ændringsforslag 2 (som Kommissionen har accepteret), hvormed betragtning nr. 1 ændres, idet der indføres anlæg til bytrafik, hvor der bør fastsættes væsentlige krav (første betragtning).
10. I overensstemmelse med ændringsforslag 4 har Rådet overtaget det element, der omfatter visse anlægs grænseoverskridende karakter (femte betragtning). Kommissionen har ligeledes accepteret dette ændringsforslag.

⁽¹⁾ EFT C 70 af 8.3.1994, s. 8.

⁽²⁾ EFT C 109 af 1.5.1995, s. 122.

⁽³⁾ EFT C 22 af 26.1.1996, s. 12.

⁽⁴⁾ EFT C 388 af 31.12.1994, s. 26.

11. Rådet har overtaget ændringsforslag 10 (27. betragtning), der præciserer betingelserne for anvendelse af eksisterende anlæg, hvis de væsentlige sikkerhedskrav ikke overholdes.
12. Rådet har overtaget ændringsforslag 12 (artikel 1), der præciserer begrebet »bygherre« (Kommissionen har delvis accepteret dette ændringsforslag).
13. Med hensyn til tilladelse til opførelse af tovbaneanlæg (ændringsforslag 15) har Rådet overtaget denne ændring (artikel 13), idet teksten dog er tilpasset de nye principper i forbindelse med under-systemer og beskyttelsesklausulen.
14. Rådet har overtaget ændringsforslag 16, som gør undtagelsesproceduren ikke-obligatorisk, hvis der er tale om fornyende virksomhed (Kommissionen har accepteret dette ændringsforslag). Dette ændringsforslag er indarbejdet i artikel 13, stk. 3.

Ændringsforslag, som er overtaget, men i forenklet form

15. Rådet har overtaget ændringsforslag 3 (anden betragtning), men i forenklet form; det fastslås i betragtningen, at anlæg, der er omfattet af direktivet, ikke altid er knyttet til turisme (Kommissionen har accepteret dette ændringsforslag).
16. Endvidere har Rådet overtaget ændringsforslag 5 (syvende betragtning), men i forenklet form; med denne ændring understreges betydningen af valget af beliggenhed men hensyn til sikkerhed (Kommissionen har accepteret dette ændringsforslag).

Rådet har ligeledes overtaget ændringsforslag 6 (ottende betragtning), men i forenklet form. I dette ændringsforslag understreges betydningen af de miljømæssige betingelser med hensyn til sikkerhed (Kommissionen har accepteret dette ændringsforslag).

17. Rådet har overtaget ændringsforslag 7 (tiende betragtning), men i forenklet form; det fastsættes her, at der skal foretages en vurdering af tovbaneanlæggenes indvirkning set ud fra et miljøbeskyttelsessynspunkt, men også af kravene til en bæredygtig udvikling af turismen. Kommissionen har accepteret dette ændringsforslag.

I øvrigt har Rådet overtaget ændringsforslag 8 (24. betragtning), men i forenklet form; det understreges her, at der i forbindelse med undersøgelsen af sikkerheden bør tages hensyn til kravene til driften. Kommissionen har accepteret dette ændringsforslag.

18. Med hensyn til definitionen af sikkerhedskomponenterne (artikel 1, stk. 5) har Rådet overtaget ændringsforslag 11. Imidlertid har det foretaget en mindre ændring af den tekst, Europa-Parlamentet har foreslået (Kommissionen har accepteret dette ændringsforslag).

Ændringsforslag, som Rådet har overtaget delvis

19. Med hensyn til ændringsforslag 9 (26. betragtning) har Rådet delvis overtaget de elementer, der præciserer betingelserne for anvendelse af direktivet fra det tidspunkt, hvor det træder i kraft (rækkevidden er ændret). Kommissionen har accepteret dette ændringsforslag.
20. Med hensyn til ændringsforslag 17 (delvis accepteret af Kommissionen) vedrørende betingelserne for anvendelse på anlæg, der er projekteret eller under opførelse på tidspunktet for direktivets ikrafttræden, har Rådet indsat betragtning nr. 26, hvormed ændringsforslaget er indarbejdet delvis.
21. Rådet har delvis overtaget ændringsforslag 18 (artikel 22), hvormed bestemmelserne udvides til også at omfatte opførelse (Kommissionen har accepteret dette ændringsforslag). Rækkevidden er ændret.

Endelig har Rådet overtaget ændringsforslag 20 (bilag II, punkt 2.3, og tiende betragtning), som indebærer, at der i forbindelse med hensyntagen til de omgivende forhold også skal tages hensyn til miljøforholdene på stedet (rækkevidden er ændret). Kommissionen har accepteret denne ændring.

Ændringsforslag, som Rådet ikke har overtaget

22. Rådet har ikke set sig i stand til at overtage ændringsforslag 13, hvorefter udvalget skulle kunne ændre de væsentlige krav (Kommissionen har ikke accepteret ændringsforslaget). Efter Rådets opfattelse henhører ændringen af de væsentlige krav under Europa-Parlamentets og Rådets kompetence.
23. Rådet har ikke kunnet overtage ændringsforslag 14 vedrørende grænseoverskridende anlæg. Kommissionen har heller ikke accepteret det.

Efter Rådets opfattelse er den procedure, der er valgt i den fælles holdning, mere enkel og effektiv.
24. Rådet har ikke overtaget ændringsforslag 19 (som Kommissionen havde accepteret), hvori det præciseres, at tredjepersoner også omfatter skiløbere, eftersom denne kategori naturligvis er omfattet af begrebet »tredjepersoner«, uden at skiløbere dog herved indrømmes særlige fordele.
25. Endelig har Rådet ikke overtaget ændringsforslag 21, som omfatter betjeningspersonalets kvalifikationer (accepteret af Kommissionen). Selv om Rådet principielt kan tilslutte sig dette ændringsforslag, har det ikke fundet det hensigtsmæssigt at medtage det i direktivet.

IV. KONKLUSION

26. Generelt finder Rådet, efter at have overtaget de fleste af Europa-Parlamentets ændringsforslag og efter at have taget hensyn til de overvejelser, Europa-Parlamentet har givet udtryk for vedrørende andre punkter, at det har fundet en rimelig balance mellem de oprindeligt afvigende holdninger.
-

FÆLLES HOLDNING (EF) Nr. 28/1999

fastlagt af Rådet den 28. juni 1999

med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 1999/.../EF om en fællesskabsramme for elektroniske signaturer

(1999/C 243/02)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 47, stk. 2, artikel 55 og 95,

under henvisning til forslag fra Kommissionen⁽¹⁾,under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg⁽²⁾,under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget⁽³⁾,i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 251⁽⁴⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- 1) Kommissionen forelagde den 16. april 1997 Europa-Parlamentet, Rådet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget en meddelelse med titlen »Et europæisk initiativ indenfor elektronisk handel«;
- 2) Kommissionen forelagde den 8. oktober 1997 Europa-Parlamentet, Rådet, Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget en meddelelse med titlen »Sikkerhed og tillid i elektronisk kommunikation — mod europæiske rammer for digitale signaturer og kryptering«;
- 3) Rådet opfordrede den 1. december 1997 Kommissionen til snarest muligt at forelægge Europa-Parlamentet og Rådet et forslag til direktiv om digitale signaturer;
- 4) elektronisk kommunikation og handel nødvendiggør elektroniske signaturer og dertil knyttede tjenesteydelser til autentifikation af data; forskellige regler for retlig anerkendelse af elektroniske signaturer og akkreditering

af certificeringstjenesteudbydere i medlemsstaterne kan skabe betydelige hindringer for anvendelse af elektronisk kommunikation og elektronisk handel; en klar fællesskabsramme vedrørende betingelserne for elektroniske signaturer vil derimod styrke tilliden til og den generelle accept af de nye teknologier; medlemsstaternes lovgivning bør ikke udgøre en hindring for den frie bevægelighed for varer og tjenesteydelser i det indre marked;

- 5) elektronisk signatur-produkters interoperabilitet bør fremmes; efter traktatens artikel 14 indebærer det indre marked et område med fri bevægelighed for varer; specifikke væsentlige krav til elektronisk signatur-produkter skal opfyldes for at sikre fri bevægelighed på det indre marked og opbygge tilliden til elektroniske signaturer, jf. dog Rådets forordning (EF) nr. 3381/94 af 19. december 1994 om en fællesskabsordning for kontrol med udførsel af varer med dobbelt anvendelse⁽⁵⁾ og afgørelse 94/942/FUSP af 19. december 1994 om en fælles aktion vedtaget af Rådet på grundlag af artikel J.3 i traktaten om Den Europæiske Union vedrørende kontrol med udførslen af varer med dobbelt anvendelse⁽⁶⁾;
- 6) dette direktiv harmoniserer ikke levering af tjenesteydelser med hensyn til informationens fortrolige karakter, hvis disse ydelser er omfattet af nationale bestemmelser om »ordre public« eller offentlig sikkerhed;
- 7) det indre marked sikrer den fri bevægelighed for personer, hvorfor unionsborgere og andre, der er bosat i EU, i stigende omfang har behov for kontakt med myndigheder i andre medlemsstater end den, hvori de er bosiddende; elektronisk kommunikation vil kunne blive til stor nytte i den forbindelse;
- 8) den hastige teknologiske udvikling og Internettets globale karakter nødvendiggør, at den valgte metode er åben for forskellige teknologier og tjenester til elektronisk autentifikation af data;

⁽¹⁾ EFT C 325 af 23.10.1998, s. 5.⁽²⁾ EFT C 40 af 15.2.1999, s. 29.⁽³⁾ EFT C 93 af 6.4.1999, s. 33.⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 13. januar 1999 (EFT C 104 af 14.4.1999, s. 49), Rådets fælles holdning af 28. juni 1999 og Europa-Parlamentets afgørelse af ... (endnu ikke offentliggjort i EFT).⁽⁵⁾ EFT L 367 af 31.12.1994, s. 1. Forordningen er ændret ved forordning (EF) nr. 837/95 (EFT L 90 af 21.4.1995, s. 1).⁽⁶⁾ EFT L 367 af 31.12.1994, s. 8. Afgørelsen er senest ændret ved afgørelse 1999/193/FUSP (EFT L 73 af 19.3.1999, s. 1).

- 9) elektroniske signaturer vil blive anvendt i mange forskellige situationer og i forbindelse med meget forskellige applikationer, hvilket vil resultere i en lang række nye tjenesteydelser og produkter i relation til elektroniske signaturer; definitionen af sådanne produkter og tjenesteydelser bør ikke begrænses til udstedelse og forvaltning af certifikater, men bør også omfatte alle andre tjenesteydelser eller produkter, der anvender eller understøtter elektroniske signaturer, såsom registrerings-tjenester, tidsstempling, katalogtjenester, databehandlingstjenester eller konsulenttjenester i forbindelse med elektroniske signaturer;
- 10) det indre marked giver certificeringstjenesteudbydere mulighed for at udvikle deres aktiviteter hen over grænserne med henblik på at øge deres konkurrenceevne og dermed tilbyde forbrugere og erhvervsliv nye muligheder for sikker elektronisk informationsudveksling og handel uden hensyn til grænser; certificeringstjenesteudbydere bør for at stimulere udbuddet af certificeringstjenesteydelser via åbne net i hele Fællesskabet frit kunne tilbyde deres tjenesteydelser uden for udgående autorisation; ved forudgående autorisation forstås ikke alene enhver tilladelse, hvis udstedelse forudsætter, at de nationale myndigheder træffer en afgørelse, inden certificeringstjenesteudbyderen kan udbyde sine certificeringstjenester, men også enhver anden foranstaltning med samme virkning;
- 11) frivillige akkrediteringsordninger, hvis sigte er et tjenesteydelsesudbud på et mere avanceret niveau, kunne være den rette ramme for certificeringstjenesteudbydere til at udvikle deres tjenester yderligere i retning af det tillids-, sikkerheds- og kvalitetsniveau, som et marked i hastig udvikling kræver, sådanne ordninger bør ansøre udviklingen af optimal praksis blandt certificeringstjenesteudbydere; det bør stå certificeringstjenesteudbydere frit for, om de ønsker at tilslutte sig og nyde godt af sådanne ordninger;
- 12) certificeringstjenesterne bør kunne udbydes enten af et offentligt organ eller en fysisk eller juridisk person oprettet i overensstemmelse med national ret; medlemsstaterne bør ikke forhindre certificeringstjenesteudbydere i at holde sig uden for sådanne akkrediteringsordninger; det bør sikres, at frivillige akkrediteringsordninger ikke svækker konkurrencen blandt certificeringstjenester;
- 13) medlemsstaterne kan selv fastsætte, hvordan de vil sikre overvågningen af overholdelsen af direktivets bestemmelser; dette direktiv er ikke til hinder for indførelsen af overvågningssystemer, der baseres på den private sektor; direktivet forpligter ikke certificeringstjenesteudbydere til at ansøge om at blive overvåget i henhold til en gældende akkrediteringsordning;
- 14) det er vigtigt at finde den rigtige balance mellem forbrugernes og erhvervslivets behov;
- 15) bilag III omfatter krav til sikre signaturgenereringssystemer med henblik på at sikre, at avancerede elektroniske signaturer fungerer hensigtsmæssigt; det omfatter ikke det samlede omgivende miljø, som systemerne opererer i; for at det indre marked kan fungere efter hensigten, er det påkrævet, at Kommissionen og medlemsstaterne handler hurtigt med henblik på at muliggøre udpegelsen af de organer, der skal foretage overensstemmelsesvurderingen af sikre signatursystemer, jf. bilag III; for at imødekomme markedets behov bør overensstemmelsesvurderingen være rettidig og effektiv;
- 16) dette direktiv bidrager til anvendelse og retlig anerkendelse af elektroniske signaturer i Fællesskabet; der er ikke behov for rammeforskrifter for elektroniske signaturer, der udelukkende anvendes inden for lukkede systemer; elektroniske signaturer, der opfylder de krav, som er fastlagt i dette direktiv, og som anvendes af lukkede brugergrupper, bør dog anerkendes retligt; parternes frihed til indbyrdes af aftale, på hvilke betingelser de vil acceptere elektronisk signerede data, bør respekteres i det omfang, national ret tillader det;
- 17) det er ikke dette direktivs mål at harmonisere national aftaleret, herunder især regler om kontraktindgåelse og -opfyldelse eller andre ikke-aftaleretlige formkrav vedrørende underskrifter; derfor bør bestemmelserne om elektroniske signaturers retsvirkninger ikke berøre formkrav til indgåelse af kontrakter eller regler til bestemmelse af, hvor en kontrakt er indgået, som er fastsat i national ret;
- 18) opbevaring og kopiering af signaturgenereringsdata vil kunne udgøre en alvorlig trussel mod elektroniske signaturers juridiske gyldighed;
- 19) elektroniske signaturer vil blive anvendt i den offentlige sektor inden for nationale forvaltninger og fællesskabsforvaltninger samt i kommunikationen mellem disse og med borgere og erhvervslivet, for eksempel i forbindelse med offentlige indkøb, beskatning, social sikkerhed, sundheds- og retsvæsenet;
- 20) harmoniserede kriterier vedrørende retsvirkningen af elektroniske signaturer vil gøre det muligt at bevare en sammenhængende retlig ramme i hele Fællesskabet; der er i de nationale lovgivninger fastlagt forskellige krav for at anse håndskrevne underskrifter for juridisk gyldige; certifikater kan anvendes til at certificere identiteten af en person, der underskriver elektronisk; avancerede elektroniske signaturer, som er baseret på kvalificerede certifikater, tilsigter at skabe et højt sikkerhedsniveau; avancerede elektroniske signaturer, som er baseret på kvalifi-

cerede certifikater, og som er genereret af et sikkert signaturgenereringssystem, kan kun betragtes som retligt ligestillede med håndskrevne underskrifter, hvis kravene til håndskrevne underskrifter er opfyldt;

- 21) for at bidrage til at gøre elektroniske certificeringsmetoder almindeligt accepteret, bør det sikres, at elektroniske signaturer kan anvendes som bevis ved retshandlinger i alle medlemsstater; den retlige anerkendelse af elektroniske signaturer bør hvile på objektive kriterier og ikke afhænge af den berørte certificeringstjenesteudbyders eventuelle akkreditering; brugen af elektroniske dokumenter og elektroniske signaturer reguleres i national lovgivning; dette direktiv indskrænker ikke nationale domstoles kompetence til at træffe afgørelse om, hvorvidt kravene i dette direktiv er overholdt, og berører ikke nationale bestemmelser om domstolens fri bevisbedømmelse;
- 22) certificeringstjenesteudbydere, der udbyder certificeringstjenester til offentligheden, er underkastet nationale erstatningsansvarsregler;
- 23) udviklingen i international elektronisk handel kræver grænseoverskridende ordninger, der involverer tredjelande;
- 24) med henblik på at øge brugernes tillid til elektronisk kommunikation og elektronisk handel skal certificeringstjenesteudbydere overholde lovgivningen om databeskyttelse og privatlivets fred;
- 25) bestemmelserne om brug af pseudonymer i certifikater bør ikke være til hinder for, at medlemsstaterne kan håndhæve krav om identifikation af personer i henhold til Fællesskabets lovgivning eller national lovgivning;
- 26) for så vidt angår gennemførelsen af dette direktiv bør Kommissionen bistås af et forvaltningsudvalg;
- 27) Kommissionen bør foretage en vurdering af dette direktiv to år efter dets gennemførelse bl.a. med henblik på at sikre, at hverken den teknologiske udvikling eller juridiske ændringer bliver til hinder for opfyldelsen af målene i dette direktiv; Kommissionen bør undersøge virkningerne af beslægtede tekniske områder og forelægge Europa-Parlamentet og Rådet en rapport herom;
- 28) målsætningen om at skabe en harmoniseret retlig ramme for udbud af elektroniske signaturer og beslægtede tjenester kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor i overensstemmelse med subsidiaritets- og proportionalitetsprincipperne som

omhandlet i traktatens artikel 5 bedre gennemføres af Fællesskabet; dette direktiv går ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål —

Artikel 1

Anvendelsesområde

Formålet med dette direktiv er at lette brugen af elektroniske signaturer og bidrage til disses retlige anerkendelse. Det fastlægger en retlig ramme for elektroniske signaturer og visse certificeringstjenester, for at det indre marked kan fungere efter hensigten.

Det omfatter ikke aspekter i forbindelse med kontraktens indgåelse og gyldighed eller andre retlige forpligtelser, som ifølge national ret eller fællesskabsret er undergivet formkrav, og det berører heller ikke de regler og begrænsninger, der efter national ret eller fællesskabsret gælder for anvendelsen af dokumenter.

Artikel 2

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

- 1) »elektronisk signatur«: data i elektronisk form, der er vedhæftet eller logisk tilknyttet andre elektroniske data, og som anvendes som en autentifikationsmetode
- 2) »avanceret elektronisk signatur«: en elektronisk signatur, som opfylder følgende krav:
 - a) den er entydigt knyttet til underskriveren
 - b) den kan identificere underskriveren
 - c) den genereres med midler, som underskriveren kan bevare den fulde kontrol med, og
 - d) den er knyttet til de data, den vedrører, på en sådan måde, at en hvilken som helst senere ændring af disse data kan opdages
- 3) »underskriver«: en person, der besidder et signaturgenereringssystem og handler på egne vegne eller på vegne af den fysiske eller juridiske person eller det organ, som vedkommende repræsenterer
- 4) »signaturgenereringsdata«: unikke data, som f.eks. koder eller private krypteringsnøgler, som anvendes af underskriveren til generering af en elektronisk signatur

- 5) »signaturgenereringssystem«: konfigureret software eller hardware til behandling af signaturgenereringsdata
- 6) »sikkert signaturgenereringssystem«: et signaturgenereringssystem, der opfylder kravene i bilag III
- 7) »signaturverificeringsdata«: data, som f.eks. koder eller offentlige krypteringsnøgler, der anvendes til kontrol af den elektroniske signatur
- 8) »signaturverificeringssystem«: konfigureret software eller hardware til behandling af signaturverificeringsdata
- 9) »certifikat«: en elektronisk attestering, som knytter signaturverificeringsdata til en person og bekræfter denne persons identitet
- 10) »kvalificeret certifikat«: et certifikat, som opfylder kravene i bilag I og leveres af en certificeringstjenesteudbyder, som opfylder kravene i bilag II
- 11) »certificeringstjenesteudbyder«: et organ eller en fysisk eller juridisk person, der udsteder certifikater eller leverer andre tjenesteydelser i forbindelse med elektroniske signaturer
- 12) »elektronisk signatur-produkt«: hardware eller software eller relevante komponenter heraf, som er beregnet til at blive brugt af en certificeringstjenesteudbyder til levering af tjenesteydelser i forbindelse med elektronisk signatur eller beregnet til at blive brugt i forbindelse med generering eller verificering af elektroniske signaturer
- 13) »frivillig akkreditering«: enhver tilladelse, der fastsætter rettigheder og forpligtelser, der er særlige for certificeringstjenester, og som efter anmodning fra den pågældende certificeringstjenesteudbyder tildeles denne af det offentlige eller private organ, der har til opgave at udarbejde og føre tilsyn med overholdelsen af sådanne rettigheder og forpligtelser, og hvor certificeringstjenesteudbyderen ikke er berettiget til at udøve de rettigheder, tilladelsen giver, før denne har modtaget organets afgørelse.

Artikel 3

Markedsadgang

1. Medlemsstaterne må ikke gøre udbud af certificeringstjenesteydelser afhængigt af forudgående autorisation.
2. Med forbehold af stk. 1 kan medlemsstaterne indføre eller opretholde frivillige akkrediteringsordninger med henblik på at højne niveauet for ydelse af certificeringstjenester. Alle vilkår i forbindelse med sådanne ordninger skal være objektive, gennemsigtige, forholdsmæssige og ikke-diskriminerende. Med-

lemsstaterne kan ikke af årsager, der falder ind under dette direktivs anvendelsesområde, begrænse antallet af akkrediterede certificeringstjenesteudbydere.

3. Medlemsstaterne sikrer, at der indføres et passende system til kontrol af certificeringstjenesteudbydere, der er etableret på deres område, og som udbyder kvalificerede certifikater til offentligheden.

4. Egnede offentlige eller private organer, som udpeges af medlemsstaterne, afgør, om sikre signaturgenereringssystemer opfylder kravene i bilag III. Kommissionen fastlægger efter procedure i artikel 9 kriterier, ud fra hvilke medlemsstaterne afgør, om et organ er egnet til at blive udpeget.

Medlemsstaterne anerkender de afgørelser, som de organer, der er nævnt i første afsnit, træffer for så vidt angår opfyldelsen af kravene i bilag III.

5. Kommissionen kan efter proceduren i artikel 9 fastsætte og i *De Europæiske Fællesskabers Tidende* offentliggøre referencenumre på almindeligt anerkendte standarder for elektroniske signatur-produkter. Medlemsstaterne formoder, at et elektronisk signatur-produkt overholder kravene i bilag II, litra f), og bilag III, hvis det overholder sådanne standarder.

6. Medlemsstaterne og Kommissionen samarbejder med henblik på at fremme udviklingen og brugen af signaturverificeringssystemer på baggrund af anbefalingerne vedrørende signaturverificering i bilag IV og under hensyn til forbrugernes interesser.

7. Medlemsstaterne kan gøre anvendelse af elektroniske signaturer i den offentlige sektor afhængig af opfyldelsen af eventuelle supplerende krav. Sådanne krav skal være objektive, gennemsigtige, forholdsmæssige og ikke-diskriminerende og må kun være affødt af den pågældende anvendelses særlige karakter. Kravene må ikke hindre grænseoverskridende tjenesteydelser til borgerne.

Artikel 4

Principper vedrørende det indre marked

1. Medlemsstaterne anvender de nationale bestemmelser, de vedtager i henhold til dette direktiv, på certificeringstjenesteudbydere, der er etableret på deres område, og på disses tjenesteydelser. Medlemsstaterne kan ikke på områder, der er omfattet af dette direktiv, pålægge ydelse af certificeringstjenester med oprindelse i en anden medlemsstat begrænsninger.

2. Medlemsstaterne sikrer fri bevægelighed inden for det indre marked for elektroniske signaturprodukter, der overholder bestemmelserne i dette direktiv.

Artikel 5

Retsvirkninger af elektroniske signaturer

1. Medlemsstaterne sikrer, at avancerede elektroniske signaturer, der er baseret på et kvalificeret certifikat, og som er genereret af et sikkert signaturgenereringssystem,

a) opfylder retskraverne til en signatur i forbindelse med data i elektronisk form, på samme måde som en håndskreven underskrift opfylder disse krav i forbindelse med papirbaserede data, og

b) kan godtages som bevismateriale under retssager.

2. Medlemsstaterne sikrer, at en elektronisk signatur ikke nægtes retskraft og anerkendelse som bevis under retssager alene af den grund, at den

— er i elektronisk form, eller

— ikke er baseret på et kvalificeret certifikat, eller

— ikke er baseret på et kvalificeret certifikat udstedt af en akkrediteret certificeringstjenesteudbyder, eller

— ikke er genereret af et sikkert signaturgenereringssystem.

Artikel 6

Erstatningsansvar

1. Medlemsstaterne sikrer som et minimum, at en certificeringstjenesteudbyder, der udsteder et certifikat som kvalificeret certifikat til offentligheden, eller som garanterer et certifikat over for offentligheden, i falder erstatningsansvar for tab, der påføres ethvert organ eller enhver fysisk eller juridisk person, som med rimelighed forlader sig på certifikatet for så vidt angår:

a) korrektheden af alle oplysningerne i det kvalificerede certifikat på udstedelsestidspunktet

b) sikkerhed for, at den i det kvalificerede certifikat identificerede underskriver på udstedelsestidspunktet var i besiddelse af de signaturgenereringsdata, der svarer til de i certifikatet indeholdte eller omhandlede signaturverificeringsdata

c) sikkerhed for, at signaturgenererings- og signaturverificeringsdataene kan anvendes komplementært med hinanden i de tilfælde, hvor det er certificeringstjenesteudbyderen, der genererer begge datasæt

medmindre certificeringstjenesteudbyderen kan bevise, at han ikke har handlet uagtsomt.

2. Medlemsstaterne sikrer som et minimum, at en certificeringstjenesteudbyder, der har udstedt et certifikat som et kvalificeret certifikat til offentligheden, er erstatningsansvarlig for tab, der påføres ethvert organ eller enhver fysisk eller juridisk person, som med rimelighed forlader sig på certifikatet, for så vidt angår manglende registrering af tilbagekaldelse af certifikatet, medmindre certificeringstjenesteudbyderen kan bevise, at han ikke har handlet uagtsomt.

3. Medlemsstaterne sikrer, at en certificeringstjenesteudbyder i et kvalificeret certifikat kan anføre begrænsninger i dette certifikats anvendelsesområde, idet disse begrænsninger skal være tydelige for tredjeparter. Certificeringstjenesteudbyderen hæfter ikke for tab, der skyldes brug af et kvalificeret certifikat, som overskrider begrænsningerne i dets anvendelsesområde.

4. Medlemsstaterne sikrer, at certificeringstjenesteudbyderen i et kvalificeret certifikat kan sætte en beløbsgrænse for de transaktioner, som certifikatet kan anvendes til, og at denne beløbsgrænse er tydelig for tredjeparter.

5. Stk. 1-4 ikke berører Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler⁽¹⁾.

Artikel 7

Internationale aspekter

1. Medlemsstaterne sikrer, at certifikater, der er udstedt som kvalificerede certifikater til offentligheden af en certificeringstjenesteudbyder, der er etableret i et tredjeland, anses for at være retligt ligestillede med certifikater, der er udstedt af en certificeringstjenesteudbyder, der er etableret inden for Fællesskabet:

a) hvis certificeringstjenesteudbyderen opfylder kravene i dette direktiv og er akkrediteret under en frivillig akkrediteringsordning i en medlemsstat, eller

b) hvis en certificeringstjenesteudbyder, der er etableret inden for Fællesskabet, og som opfylder kravene i dette direktiv, garanterer certifikatet, eller

c) hvis certifikatet eller certificeringstjenesteudbyderen er anerkendt i henhold til en bilateral eller multilateral aftale mellem Fællesskabet og tredjelande eller internationale organisationer.

2. For at lette grænseoverskridende certificeringstjenester med tredjelande og retlig anerkendelse af avancerede elektroniske signaturer med oprindelse i tredjelande fremsætter Kommissionen i givet fald forslag med henblik på den faktiske

⁽¹⁾ EFT L 95 af 21.4.1993, s. 29.

implementering af standarder og internationale aftaler om certificeringstjenester. Kommissionen forelægger, hvis det er nødvendigt, Rådet forslag til passende mandater til forhandling af bilaterale og multilaterale aftaler med tredjelande og internationale organisationer. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

3. Når Kommissionen underrettes om vanskeligheder, som EF-virksomheder støder på ved markedsføringen i tredjelande, kan den om nødvendigt forelægge forslag til Rådet til et passende mandat med henblik på forhandling af tilsvarende rettigheder for EF-virksomheder i disse tredjelande. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Foranstaltninger, der træffes i henhold til dette stykke, berører ikke Fællesskabets og medlemsstaternes forpligtelser i henhold til relevante internationale aftaler.

Artikel 8

Databeskyttelse

1. Medlemsstaterne sikrer, at certificeringstjenesteudbydere og de nationale akkrediterings- og tilsynsorganer opfylder kravene i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger⁽¹⁾.

2. Medlemsstaterne sikrer, at den certificeringstjenesteudbyder, der udsteder certifikatet til offentligheden, kun har tilladelse til at opnå persondata direkte fra den registrerede eller med den registreredes udtrykkelige tilladelse og kun i det omfang, det er nødvendigt for udstedelsen eller opretholdelsen af et certifikat. Data må ikke indsamles eller behandles til noget andet formål uden den registreredes udtrykkelige samtykke.

3. Uden at den retsvirkning, der tillægges pseudonymer i henhold til den nationale lovgivning, dermed foregribes, må medlemsstaterne ikke forhindre, at certificeringstjenesteudbyderen på certifikatet anfører et pseudonym i stedet for underskriverens navn.

Artikel 9

Udvalg

1. Herved oprettes Det Elektroniske Signatur-udvalg, i det følgende »udvalget«. Udvalget af repræsentanter for medlemsstaterne og har Kommissionens repræsentant som formand.

2. Kommissionen bistås af udvalget.

3. Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster. Det udtaler sig med det flertal, der er fastsat i traktatens artikel 205, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Ved afstemninger i udvalget tillægges de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, der er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

4. Kommissionen vedtager foranstaltninger, der straks finder anvendelse. Hvis de ikke er i overensstemmelse med den af udvalget afgivne udtalelse, underrettes Rådet dog ufortøvet af Kommissionen om disse foranstaltninger. I så fald gælder følgende:

- Kommissionen udsætter gennemførelsen af foranstaltningerne i et tidsrum af tre måneder regnet fra datoen for underretningen.
- Rådet kan med kvalificeret flertal træffe en anden afgørelse inden for det tidsrum, der er nævnt i første led.

Artikel 10

Udvalgets hverv

Udvalget skal efter proceduren i artikel 9 præcisere de krav, der er fastlagt i bilagene, de kriterier, som er omhandlet i artikel 3, stk. 4, samt de alment anerkendte standarder for elektroniske signaturprodukter, der er indført og offentliggjort i henhold til artikel 3, stk. 5.

Artikel 11

Meddelelse

1. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen og de øvrige medlemsstater følgende:

- a) oplysninger om frivillige nationale akkrediteringsordninger, herunder alle supplerende krav i henhold til artikel 3, stk. 7
- b) navn og adresse på nationale akkrediterings- og tilsynsorganer og på de organer, som er omhandlet i artikel 3, stk. 4
- c) navn og adresse på alle akkrediterede nationale certificeringstjenesteudbydere.

2. Medlemsstaterne meddeler alle oplysninger i henhold til stk. 1 samt ændringer heraf så hurtigt som muligt.

⁽¹⁾ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

*Artikel 12***Revision**

1. Kommissionen foretager en vurdering af, hvordan dette direktiv fungerer, og aflægger rapport herom til Europa-Parlamentet og Rådet senest den ... (*).

2. I vurderingen tages der bl.a. stilling til, om direktivets anvendelsesområde bør ændres under hensyn til den teknologiske, markedsmæssige og retlige udvikling. Rapporten skal på grundlag af de indhøstede erfaringer navnlig omfatte en bedømmelse af harmoniseringsaspekterne. Rapporten ledsages om fornødent af forslag til retsfor skrifter.

*Artikel 13***Gennemførelse**

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv inden den ... (**). De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og administrative bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastlægges af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen de væsentligste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

*Artikel 14***Ikrafttræden**

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

*Artikel 15***Adressater**

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i ...

På Europa-Parlamentets vegne

...
Formand

På Rådets vegne

...
Formand

(*) Tre år og seks måneder efter direktivets ikrafttræden.

(**) Et år og seks måneder efter direktivets ikrafttræden.

*BILAG I***Krav til kvalificerede certifikater**

Kvalificerede certifikater skal indeholde:

- a) angivelse af, at certifikatet er udstedt som et kvalificeret certifikat
 - b) den udstedende certificeringstjenesteudbyders identifikation, og den stat vedkommende er etableret i
 - c) underskriverens navn eller pseudonym; i sidstnævnte tilfælde skal det fremgå, at der er tale om et pseudonym
 - d) særlige oplysninger om underskriveren, der tilføjes, hvis det er relevant, afhængigt af formålet med certifikatet
 - e) de signaturverificeringsdata, som svarer til de signaturgenereringsdata, som er under underskriverens kontrol
 - f) certifikatets ikrafttrædelses- og udløbsdato
 - g) certifikatets identifikationskode
 - h) den udstedende certificeringstjenesteudbyders avancerede elektroniske signatur
 - i) eventuelle begrænsninger i certifikatets anvendelsesområde, og
 - j) eventuelle beløbsmæssige begrænsninger med hensyn til de transaktioner, for hvilke certifikatet kan anvendes.
-

BILAG II

Krav til certificeringstjenesteudbydere, der udsteder kvalificerede certifikater

Certificeringstjenesteudbydere:

- a) skal udvise den fornødne pålidelighed til at kunne udbyde certificeringstjenester
- b) skal sørge for en hurtig og sikker katalog- og tilbagekaldelsestjeneste
- c) skal sikre, at det er muligt at fastslå datoen og tidspunktet for udstedelsen eller tilbagekaldelsen af et certifikat
- d) skal med hensigtsmæssige midler og i overensstemmelse med national ret kontrollere identiteten og eventuelt særlige forhold i forbindelse med de personer, til hvem der udstedes kvalificerede certifikater
- e) skal beskæftige personale med den ekspertviden og de erfaringer og kvalifikationer, som de tilbudte tjenesteydelser kræver, navnlig ledelseskompetence, sagkundskab inden for elektronisk signaturteknologi og indgående kendskab til korrekte sikkerhedsprocedurer; de skal også anvende adækvate administrative og ledelsesmæssige procedurer, som overholder anerkendte standarder
- f) skal anvende pålidelige systemer og produkter, som er beskyttet mod ændringer, og som garanterer de af disse systemer og produkter understøttede processers tekniske og kryptografiske sikkerhed
- g) skal træffe foranstaltninger imod forfalskning af certifikater, og, hvis certificeringstjenestyderen genererer signaturgenereringsdata, garantere disse datas fortrolighed under genereringsprocessen
- h) skal til stadighed have tilstrækkelig økonomiske ressourcer til at drive virksomheden i overensstemmelse med dette direktivs krav, navnlig til at bære erstatningsansvaret, f.eks. ved at tegne en passende forsikring
- i) skal registrere alle relevante oplysninger om kvalificerede certifikater i en rimelig periode, navnlig for at kunne fremlægge bevis for certificering, når det er påkrævet i retssager. Denne registrering kan ske elektronisk
- j) må ikke opbevare eller kopiere de personers signaturgenereringsdata, som certificeringstjenestyderen har tilbudt nøglehåndteringstjenester
- k) skal, inden de indgår i et kontraktforhold med en person, der søger at opnå et certifikat fra dem til støtte for sin elektroniske signatur, gennem et bestandigt kommunikationsmedium underrette denne person om de nøjagtige vilkår for anvendelsen af certifikatet, herunder eventuelle begrænsninger i brugen heraf, eksistensen af en eventuel frivillig akkrediteringsordning og procedurer for klager og bilæggelse af tvister. Sådanne oplysninger, som kan sendes elektronisk, skal gives skriftligt og i et umiddelbart forståeligt sprog. De relevante dele af disse oplysninger skal efter anmodning også stilles til rådighed for tredjemand, der forlader sig på certifikatet
- l) skal benytte pålidelige systemer til opbevaring af certifikater i verificerbar form, således at
 - kun bemyndigede personer kan foretage tilføjelser og ændringer
 - oplysningernes ægthed kan kontrolleres
 - certifikaterne kun er offentligt tilgængelige i de tilfælde, hvor indehaveren har givet sit samtykke, og
 - eventuelle tekniske ændringer, som bringer disse sikkerhedskrav i fare, er synlige for operatøren.

*BILAG III***Krav til sikre elektroniske signaturgenereringssystemer**

1. Sikre signaturgenereringssystemer skal ved hjælp af passende og tekniske og proceduremæssige midler i det mindste sikre, at
 - a) signaturgenereringsdata, der anvendes til signaturgenerering, i praksis kun kan fremtræde én gang, og at de med rimelig sikkerhed forbliver hemmelige
 - b) signaturgenereringsdata, der anvendes til signaturgenerering, med rimelig sikkerhed ikke kan udledes, og at signaturen er beskyttet mod forfalskning under anvendelse af eksisterende teknologi
 - c) signaturgenereringsdata, der anvendes til signaturgenerering, på pålidelig vis kan beskyttes af den retmæssige underskriver mod andres brug.
 2. Sikre signaturgenereringssystemer må ikke ændre de data, som skal underskrives, eller hindre, at disse data vises for underskriveren forud for signaturprocessen.
-

*BILAG IV***Anbefalinger vedrørende signaturverificering**

I løbet af signaturverificeringsprocessen bør der skabes rimelig sikkerhed for, at

- a) de data, der anvendes til verificering af signaturen, svarer til de data, som vises kontrolløren
 - b) signaturen verificeres på pålidelig vis, og at resultatet af denne verificering vises korrekt
 - c) kontrolløren om nødvendigt på pålidelig vis kan fastslå indholdet af de underskrevne data
 - d) certifikatets ægthed og gyldighed, som kræves på tidspunktet for signaturverificeringen, verificeres på pålidelig vis
 - e) resultatet af verificeringen og underskriverens identitet vises på korrekt vis
 - f) anvendelsen af pseudonym klart fremgår
 - g) eventuelle sikkerhedsrelevante ændringer kan spores.
-

RÅDETS BEGRUNDELSE

I. INDLEDNING

1. Kommissionen forelagde den 16. juni 1998 et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om en fællesskabsramme for elektroniske signaturer.
2. Europa-Parlamentet afgav førstebehandlingsudtalelse den 13. januar 1999, og Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget afgav udtalelse henholdsvis den 3. december 1998 og den 14. januar 1999.
3. Den 28. juni 1999 fastlagde Rådet sin fælles holdning i overensstemmelse med traktatens artikel 251.

II. FORMÅL

Formålet med dette forslag er at sikre et velfungerende indre marked med hensyn til elektroniske signaturer ved at indføre en harmoniseret retlig ramme.

Denne ramme, som består af en række kriterier, der skal danne grundlaget for retlig anerkendelse af elektroniske signaturer, lette anvendelsen af disse signaturer og således give forbrugere og virksomheder i Europa mulighed for at få fuldt udbytte af de muligheder, der ligger i elektronisk kommunikation.

III. ANALYSE AF DEN FÆLLES HOLDNING

A. GENERELLE BEMÆRKNINGER

Selv om Rådet har tilsluttet sig fremgangsmåden og de mål, som Kommissionen har foreslået, og som støttes af Europa-Parlamentet, har det under udarbejdelsen af sin fælles holdning fundet det nødvendigt at foretage en række substansmæssige og redaktionelle ændringer af teksten til direktivforslaget.

Rådet har foretaget disse ændringer for navnlig at

- gøre bestemmelserne i det nye direktiv klarere og lettere at forstå
- opnå større sikkerheden i forbindelse med elektronisk kommunikation
- bedre hensynet til de forskellige teknologier og tjenester, der gør det muligt at autentificere oplysninger, der fremsendes elektronisk
- tage større hensyn til de forskellige nationale forhold.

B. SPECIFIKKE BEMÆRKNINGER

1. De vigtigste ændringer i Kommissionens forslag

- a) *Skelnen mellem avancerede elektroniske signaturer og de øvrige elektroniske signaturer*

Rådet opfatter det således, at en avanceret elektronisk signatur er en signatur, der frembyder et højt sikkerhedsniveau, og som derfor tillægges samme gyldighed som en håndskrevet signatur (jf. artikel 2, stk. 2, og artikel 5, stk. 1).

En sådan signatur kræver således ikke alene et autoriseret certifikat, der er udformet og udstedt under overholdelse af en række krav (jf. bilag I om krav til autoriserede certifikater og bilag II om krav til certificeringstjenesteudbydere), men skal også være fremstillet af et sikkert elektronisk signaturgenereringssystem (jf. kravene i bilag III).

De øvrige elektroniske signaturer skal i det mindste være omfattet af princippet om ikke-diskrimination og kan derfor ikke betragtes som værende helt uden retsvirkning, udelukkende fordi de er elektroniske signaturer (jf. artikel 2, stk. 1, og artikel 5, stk. 2).

- b) *Yderligere foranstaltninger med henblik på tjenesteudbydernes ydelse af certificeringstjenester på avanceret niveau*

Den fælles holdning stadfæster det principielle forbud mod autorisation forud for udbud af certificeringsydelser, samtidig med at den støtter indførelsen på nationalt plan af frivillige akkrediteringsordninger med henblik på at forbedre disse tjenesters niveau og forpligter medlemsstaterne til at indføre et passende system til kontrol af certificeringstjenesteudbydere, der udsteder autoriserede certifikater til offentligheden (jf. artikel 3, stk. 2 og 3).

Den fælles holdning udvider desuden tjenesteydernes ansvar for så vidt angår gyldigheden af indholdet af de autoriserede certifikater, de udsteder, for derved at give brugerne større tillid til disse certifikater (jf. artikel 6). Ansvaret dækker bl.a. tilbagekaldelse af certifikaterne (jf. artikel 6, stk. 2).

- c) *Det udvalg, der bistår Kommissionen*

Rådet har foretrukket, at dette udvalg følger en forskriftsudvalgsprocedure af typen IIB på grund af omfanget af de opgaver, der vil blive det pålagt (jf. artikel 9 og 10).

Udvalget vil således få pålagt at

- klarlægge de krav, der er omhandlet i bilagene til direktivet
- fastlægge kriterierne for udpegelsen af de nationale organer, der skal afgøre, om de sikre signaturgenereringssystemer, der anvendes til avancerede signaturer, opfylder direktivets krav (jf. artikel 3, stk. 4).
- fastsætte de almindeligt anerkendte standarder for elektroniske signatur-produkter, som, hvis de overholdes, lader formode, at de pågældende produkter opfylder direktivets krav (jf. artikel 3, stk. 4).

- d) *Anbefalinger vedrørende signaturkontrolsystemer*

Den fælles holdning indeholder en række anbefalinger med henblik på at gøre kontrollen med avancerede elektroniske signaturer så sikker som mulig og opfordrer medlemsstaterne og Kommissionen til at samarbejde for, på baggrund af disse anbefalinger, at fremme udviklingen og brugen af sikre signaturkontrolsystemer (jf. artikel 3, stk. 6, og bilag IV).

2. Rådets holdning til Europa-Parlamentets ændringsforslag

- a) *Ændringer, der helt eller delvis er accepteret i den fælles holdning*

Rådet har uden ændringer accepteret ændring 3, 11, 12, 14, 18, 20, 31, 32, 33 og 34, og for så vidt angår de grundlæggende aspekter ændring 2, 13, 21, 22 og 25.

Rådet har delvis accepteret ændring 4, 9 og 17 og er i så henseende enig med Kommissionen.

- b) *Ændringer, der ikke er accepteret i den fælles holdning*

Ved ikke at acceptere ændring 1, 6, 7, 10, 15, 23, 24, 26, 28 og 29 har Rådet fulgt Kommissionen negative udtalelse.

Ved ikke at acceptere ændring 5, 16, 27 og 30 har Rådet taget følgende i betragtning:

- ændring 5, om lettere adgang for Den Europæiske Unions borgere til den offentlige forvaltning i andre medlemsstater end dem, hvori de er bosiddende (ny betragtning).

Rådet finder, at artikel 3, stk. 7, som fastsætter, at medlemsstaternes bestemmelser for anvendelse af elektroniske signaturer i den offentlige sektor ikke må hindre grænseoverskridende tjenesteydelser til borgerne, imødekommer Europa-Parlamentets betænkeligheder på dette område

- ændring 16 om anerkendelse af akkrediteringsordninger, der forvaltes af organisationer, der er uafhængige af regeringerne (artikel 3, stk. 2).

Rådet finder, at der er taget hensyn til Europa-Parlamentets betænkeligheder i definitionen af »frivillig akkreditering« i artikel 2, nr. 13

- ændring 27 om overførsel til offentlige myndigheder af data vedrørende identiteten af personer, der anvender pseudonym (artikel 8, stk. 4).

Rådet finder, at forslaget om kun at tillade denne overførsel i tilfælde af efterforskning i en kriminalsag eller indbringelse af en klage for domstolen er alt for restriktiv, og at det bl.a. vil kunne tilskynde til ulovlig anvendelse af elektroniske kommunikationer

- ændring 30 om, at der skal henvises til »anerkendte« organer i forbindelse med meddelelsen til de ansvarlig akkrediterings- og tilsynsorganer (artikel 11).

Rådet mener, at udtrykket »anerkendte organer«, som hverken er omfattet af en definition eller nævnt i resten af direktivet, vil kunne give anledning til fortolkningsproblemer.

FÆLLES HOLDNING (EF) Nr. 29/1999

fastlagt af Rådet den 28. juni 1999

med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. .../1999/EF om et flerårigt program til fremme af vedvarende energikilder i Fællesskabet (Altener) (1998-2002)

(1999/C 243/03)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 175, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra regionsudvalget ⁽²⁾,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 251 ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- 1) Ifølge traktatens artikel 174 er et af målene med Fællesskabets indsats at sikre en forsigtig og rationel udnyttelse af naturressourcerne;
- 2) ifølge traktatens artikel 152 skal kravene på sundhedsområdet indgå som led i Fællesskabets politik på andre områder; der Altener-program, der indføres ved nærværende beslutning, bidrager til sundhedsbeskyttelse;
- 3) på samlingen den 29. oktober 1990 opstillede Rådet den målsætning, at de samlede CO₂-emissioner skal stabiliseres på 1990-niveauet inden år 2000 i Fællesskabet som helhed;
- 4) Kyoto-protokollen til FN's rammekonvention om klimaændringer indeholder yderligere forpligtelser for Fællesskabet og dets medlemsstater til at reducere drivhusgasemissionerne, herunder Fællesskabets tilsagn om, at der vil blive opnået en reduktion på 8% af drivhusgasemissionerne i årene 2008-2012 sammenlignet med 1990-niveauet;

5) ved Rådets beslutning 93/389/EØF ⁽⁴⁾ blev der indført en mekanisme til overvågning af udledningerne af CO₂ og andre drivhusgasser i Fællesskabet;

6) CO₂-emissionerne fra energiforbruget i Fællesskabet vil sandsynligvis stige med omkring 3% mellem 1995 og 2000 under forudsætning af normal økonomisk vækst; på baggrund af ovennævnte tilsagn i Kyoto er det derfor afgørende, at der vedtages yderligere foranstaltninger; foranstaltninger, der er virkelig effektive til dette formål, omfatter en langt mere intensiv anvendelse af vedvarende energikilder og energieffektivitet;

7) Rådet noterede sig på samlingen den 25.-26. juni 1996, at det i anden vurderingsrapport fra Det Mellemlandslige Panel om Klimaændringer (IPCC) i forbindelse med forhandlingerne om en protokol i henhold til Berlin-mandatet konkluderes, at der er en skelnelig menneskelig påvirkning af de globale klimaændringer, og understreges, at det er nødvendigt med en omgående indsats på det bredest mulige plan; Rådet noterede sig, at der er betydelige no regrets-muligheder, og anmodede Kommissionen om at tage stilling til, hvilke foranstaltninger der skal træffes på EF-plan;

8) i grønbogen af 11. januar 1995 og hvidbogen af 13. december 1995 meddelte Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet sit syn på den fremtidige energipolitik i Fællesskabet og på, hvilken rolle vedvarende energi burde spille;

9) i beslutning af 4. juli 1996 om en handlingsplan for Fællesskabet til fremme af vedvarende energikilder ⁽⁵⁾ opfordrede Europa-Parlamentet Kommissionen til at gennemføre en EF-handlingsplan til fremme af vedvarende energi;

10) med grønbogen af 20. november 1996 og hvidbogen af 26. november 1997, »Fremtidens energi: Vedvarende energi«, satte Kommissionen gang i udarbejdelsen og

⁽¹⁾ EFT C 214 af 10.7.1998, s. 44.

⁽²⁾ EFT C 315 af 13.10.1998, s. 1.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 11. marts 1999 (EFT C 175 af 21.6.1999, s. 262), Rådets fælles holdning af 28. juni 1999 og Europa-Parlamentets afgørelse af ... (endnu ikke offentliggjort i EFT).

⁽⁴⁾ EFT L 167 af 9.7.1993, s. 31.

⁽⁵⁾ EFT C 211 af 22.7.1996, s. 27.

- gennemførelsen af en EF-strategi og handlingsplan for vedvarende energi, der sammen med en »kampagne for et gennembrud for vedvarende energi« indgår i Kommissionens hvidbog;
- 11) i beslutning af 15. maj 1997 om grønbogen »Fremtidens energi: Vedvarende energi«⁽¹⁾ anmodede Europa-Parlamentet udtrykkeligt Kommissionen om en hurtig vedtagelse af et styrket Altener II-program; i beslutning af 18. juni 1998 om meddelelse fra Kommissionen »Energi for fremtiden: Vedvarende energikilder — hvidbog vedrørende en strategi- og handlingsplan på fællesskabsplan«⁽²⁾ opfordrede Europa-Parlamentet til en betydelig forhøjelse af de finansielle midler til Altener-programmet som led i energirammeprogrammet;
- 12) artikel 8 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 96/92/EF af 19. december 1996 om fælles regler for det indre marked for elektricitet⁽³⁾ giver medlemsstaterne mulighed for at fremme indførelsen af elektricitet, der er fremstillet på grundlag af vedvarende energikilder, ved at give disse energikilder forrang;
- 13) ifølge traktatens artikel 158 skal Fællesskabet udvikle og fortsætte sin indsats for at styrke sin økonomiske og sociale samhørighed, og det skal navnlig stræbe efter at formindske forskellene mellem de forskellige områders udviklingsniveauer og forbedre situationen i de mindst begunstigede områder; denne indsats omfatter bl.a. energisektoren;
- 14) ved beslutning 93/500/EØF⁽⁴⁾ og 98/352/EF⁽⁵⁾ vedtog rådet et EF-program for fremme af vedvarende energikilder (Altener), hvis sigte var at mindske CO₂-emissionerne ved at øge de vedvarende energikilders andel og deres bidrag til den samlede produktion af primærenergi i Fællesskabet;
- 15) Fællesskabet har anerkendt, at Altener-programmet udgør et vigtigt element i Fællesskabets strategi for nedbringelse af CO₂-emissionerne;
- 16) der bør derfor fastlægges et særprogram for fremme af vedvarende energikilder under det flerårige ramme-program for aktioner inden for energisektoren (1998-2002) vedtaget ved Rådets beslutning 1999/21/EF, Euratom⁽⁶⁾; dette særprogram skal erstatte det tilsvarende nugældende instrument;
- 17) med gennemførelsen af Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 182/1999/EF af 22. december 1998 om femte rammeprogram for Det Europæiske Fællesskabs indsats inden for forskning, teknologisk udvikling og demonstration (1998-2002)⁽⁷⁾ lægger Rådet i sin beslutning af 25. januar 1999 om et særprogram for forskning, teknologisk udvikling og demonstration vedrørende energi, miljø og bæredygtig udvikling (1998-2002)⁽⁸⁾ særlig vægt på teknologier til effektiv vedvarende energi; Altener-programmet er et instrument, der supplerer dette program;
- 18) Altener-programmet ændrer ikke de nationale projekter eller systemer til fremme af vedvarende energikilder; formålet er at tilføje et fællesskabsaspekt, som repræsenterer en ekstra fordel;
- 19) vedvarende energikilder udgør en vigtig energikilde for Den Europæiske Union med et betragteligt kommercielt potentiale; der bør derfor være en specifik strategi for udviklingen af disse energikilder samt målrettede aktioner, som tilsigter, at de bliver såvel økonomisk levedygtige som konkurrencedygtige, og at der dermed skabes gunstige betingelser for investeringer;
- 20) øget brug af vedvarende energikilder vil påvirke både miljøet og energiforsynings sikkerheden i positiv retning; fri og omfattende udvikling af vedvarende energikilder vil gøre det muligt fuldt ud at udnytte deres økonomiske og jobskabende potentiale; en høj grad af internationalt samarbejde er ønskelig for at opnå de bedste resultater;
- 21) et styrket Altener-program er et væsentligt instrument til udvikling af de vedvarende energikilders potentiale; vedvarende energikilder bør udgøre en rimelig andel af det indre energimarked i Europa;
- 22) for at sikre en korrekt gennemførelse af EF-strategien og handlingsplanen for vedvarende energikilder for perioden indtil 2010 har Kommissionen behov for passende mekanismer til overvågning og vurdering af de forskellige initiativer;
- 23) sigtet med de i artikel 2, litra d), omhandlede målrettede aktioner er at lette og fremskynde investeringer i ny driftskapacitet for energiproduktion fra vedvarende kilder ved at yde finansieringsstøtte, navnlig til små og

⁽¹⁾ EFT L 167 af 2.6.1997, s. 160.

⁽²⁾ EFT C 210 af 6.7.1998, s. 215.

⁽³⁾ EFT L 27 af 30.1.1997, s. 20.

⁽⁴⁾ EFT L 235 af 18.9.1993, s. 41.

⁽⁵⁾ EFT L 159 af 3.6.1998, s. 53.

⁽⁶⁾ EFT L 7 af 13.1.1999, s. 16.

⁽⁷⁾ EFT L 26 af 1.2.1999, s. 1.

⁽⁸⁾ EFT L 64 af 12.3.1999, s. 58.

mellemstore virksomheder, således at perifere omkostninger og serviceomkostninger ved projekter for vedvarende energi nedbringes, for på den måde at overvinde eksisterende ikke-tekniske hindringer; under denne aktion vil der bl.a. blive ydet støtte til indhentning af ekspertråd, analyse af markedsudsigterne, valg af projektlokalisering, ansøgninger om anlægs- og driftstilladelser, små og mellemstore virksomheders initiativer med hensyn til investering i vedvarende energikilder, opstilling af finansieringsplaner, forberedelse af udbud, uddannelse af operatører og idriftsættelse af anlæg;

- 24) disse målrettede aktioner vedrører gennemførelsen af projekter på områderne biomasse, herunder energiafgrøder, brændetræ, restprodukter fra skov- og landbrug, dagrenovation, der ikke kan genvindes, flydende biobrændsel og biogas, solvarme og solcelle-elektricitet, passive og aktive solenergisystemer i bygninger, små vandkraftprojekter (under ≤ 10 MW), bølgeenergi, vindenergi og geotermisk energi;
- 25) udvikling af vedvarende energikilder kan bidrage til, at der skabes et konkurrencedygtigt energisystem omfattende hele Europa, og at der udvikles en europæisk sektor for vedvarende energikilder, som kan give store muligheder for eksport af knowhow og investeringer i tredjelande med deltagelse fra Fællesskabets side;
- 26) det er politisk og økonomisk ønskeligt at åbne programmet for de associerede lande i Central- og Østeuropa, som det er anført i konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i København den 21. og 22. juni 1993 og bekræftet på efterfølgende møder i Det Europæiske Råd samt i Kommissionens meddelelse om dette emne i maj 1994; det bør også åbnes for Cypern.
- 27) for at sikre, at EF-støtten udnyttes effektivt og overlappning undgås, sørger Kommissionen for, at projekterne underkastes grundig forhåndsvurdering; den vil systematisk overvåge og evaluere fremskridtene i og resultaterne af de støttede projekter;
- 28) i denne beslutning fastlægges der en finansieringsramme, der som omhandlet i punkt 1 i Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionens erklæring af 6. marts 1995⁽¹⁾ udgør det primære referencegrundlag for budgetmyndigheden inden for rammerne af den årlige budgetprocedure; der bør tages hensyn til, at der, medens Altener-programmet løber, vil blive forhandlet et nyt finansielt overslag;
- 29) denne beslutning træder i stedet for beslutning 98/352/EF, som derfor bør ophæves —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

1. Fællesskabet gennemfører for perioden 1998-2002 under det flerårige rammeprogram for aktioner inden for energisektoren et særprogram til fremme af vedvarende energikilder i Fællesskabet samt støtte til gennemførelse af en EF-strategi og handlingsplan for vedvarende energikilder indtil år 2010, i det følgende benævnt »Altener-programmet«.

Ud over de højt prioriterede mål, der er fastlagt i artikel 1, stk. 2, i beslutning 1999/21/EF, Euratom, har Altener-programmet følgende mål:

- at bidrage til at skabe de nødvendige betingelser for gennemførelsen af EF's handlingsplan for vedvarende energikilder, især retlige, socioøkonomisk og administrative betingelser
- at tilskynde til private og offentlige investeringer i produktion og brug af energi fra vedvarende energikilder.

Disse to specifikke mål fører frem mod følgende overordnede mål — der supplerer medlemsstaternes mål — og prioriteringer for Fællesskabet: begrænsning af CO₂-emissioner, forøgelse af de vedvarende energikilders andel med henblik på at nå det vejledende mål om en andel på 12% af bruttoenergiforbruget internt i Fællesskabet i 2010, mindskelse af importafhængigheden på energiområdet, energiforsyningssikkerhed, beskæftigelsesfremme, økonomisk udvikling, økonomisk og social samhørighed samt regional og lokal udvikling, herunder styrkelse af det økonomiske potentiale i fjerntliggende områder og randområder.

2. I medfør af Altener-programmet yder fællesskabet finansiell støtte til aktioner og foranstaltninger, der bidrager til opfyldelse af målene i stk. 1, litra a) og b).

3. Finansieringsrammen for gennemførelsen af Altener-programmet er fastlagt til 74 mio. EUR. Heraf er 29,6 mio. EUR for perioden 1998 til 1999.

Finansieringsrammen for perioden 2000 til 2002 er fastlagt til 44,4 mio. EUR. Dette beløb vil blive revideret, hvis det ikke er i overensstemmelse med det finansielle overslag for nævnte periode.

De årlige bevillinger godkendes af budgetmyndigheden inden for rammerne af de finansielle overslag.

Artikel 2

Under Altener-programmet ydes der finansiell støtte til følgende aktioner og foranstaltninger, der vedrører vedvarende energikilder.

⁽¹⁾ EFT C 102 af 4.4.1996, s. 4.

- a) undersøgelser og andre aktioner, hvis formål er at gennemføre og supplere andre EF-foranstaltninger og medlemsstaternes foranstaltninger, der er truffet for at udnytte de vedvarende energikilders potentiale. Dette omfatter udvikling af sektor- og markedsstrategier, udarbejdelse af normer og certificering, lettere adgang til fællesindkøb, sammenlignende projektbaserede analyser af indvirkningen på miljøet og det langsigtede costbenefitperspektiv ved anvendelse af traditionelle energikilder i forhold til vedvarende energikilder, analyse af retlige, socioøkonomisk og forvaltningsmæssige vilkår, herunder analyse af den mulige anvendelse af økonomiske foranstaltninger og/eller skatteincitament, der forbedrer mulighederne for udbredelse af vedvarende energi, forberedelse af relevant lovgivning, der skaber gunstigere betingelser for investeringer, samt forbedrede metoder til at evaluere omkostninger og fordele, der ikke afspejles i markedspriserne
- b) pilotaktioner af interesse for Fællesskabet med det formål at skabe eller udbygge strukturer og instrumenter, som kan støtte udviklingen af vedvarende energi, i følgende sektorer:
- lokal- og regionalplanlægning
 - værktøjer til planlægning, projektering og evaluering
 - nye finansielle produkter og markedsinstrumenter
- c) foranstaltninger til udvikling af oplysnings- og uddannelsesstrukturer; foranstaltninger for at tilskynde til udveksling af erfaringer og knowhow, idet sigtet er at forbedre samarbejdet mellem internationale aktiviteter, EF-aktiviteter, nationale, regionale og lokale aktiviteter; etablering af et centralt system for indsamling, prioritering og udbredelse af informationer om vedvarende energi
- d) målrettede aktioner, der skal lette indtrængning på markedet af vedvarende energikilder samt dertil hørende knowhow, således at overgangen mellem demonstration og markedsføring lettes, og som skal tilskynde til investeringer ved at yde støtte og rådgivning til forberedelsen og præsentationen af projekter og iværksættelsen af dem
- e) overvågning og vurdering med følgende formål:
- overvåge gennemførelsen af Fællesskabets strategi og handlingsplan for udvikling af vedvarende energikilder
 - støtte initiativer til gennemførelse af handlingsplanen, især med henblik på at opnå en bedre koordinering og større synergi mellem aktionerne, herunder alle EF-finansierede aktiviteter samt aktiviteter finansieret af andre organer, som f.eks. Den Europæiske Investeringsbank

- overvåge Fællesskabets fremskridt og kommentere medlemsstaternes fremskridt med hensyn til udvikling af vedvarende energikilder
- bedømme virkningerne og omkostningseffektiviteten af de aktioner og foranstaltninger, der iværksættes under Altener-programmet. Denne bedømmelse vil også tage hensyn til miljømæssige og sociale forhold, herunder virkningerne for beskæftigelsen.

Artikel 3

1. Alle omkostninger i forbindelse med de aktioner og foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 2, litra a), c) og e), afholdes af Fællesskabet. Såfremt en anden enhed end Kommissionen har foreslået de litra c) omhandlede foranstaltninger, må Fællesskabets finansielle bidrag højst udgøre 50% af de samlede omkostninger ved foranstaltningen; restbeløbet kan finansieres af offentlige eller private kilder eller en kombination heraf.
2. Fællesskabets bidrag til finansiering i henhold til Altener-programmet af de aktioner og foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 2, litra b), må højst udgøre 50% af de samlede omkostninger; restbeløbet kan finansieres af offentlige eller private kilder eller en kombination heraf.
3. Fællesskabets bidrag til finansiering i henhold til Altener-programmet af de aktioner og foranstaltninger, der er omhandlet i artikel 2, litra d), fastlægges årligt for hver af de målrettede aktioner i overensstemmelse med artikel 4, stk. 2.

Artikel 4

1. Kommissionen er ansvarlig for Altener-programmets finansielle og praktiske gennemførelse.

Kommissionen skal også sikre, at aktionerne under Altener-programmet underkastes en forhåndsvurdering, en løbende overvågning og en efterfølgende evaluering, herunder efter et projekts afslutning en vurdering af virkningen og gennemførelsen samt af, om de oprindelige mål er nået.

Kommissionen sørger for, at de udvalgte modtagere aflægger rapport til Kommissionen mindst hver sjette måned eller for projekter af en varighed på under et år, midtvejs i projektet, samt i alle tilfælde ved projekternes afslutning.

Kommissionen holder det i artikel 5 nævnte udvalg orienteret om projekternes forløb.

2. Betingelserne og retningslinjerne for støtte til aktionerne og foranstaltningerne i artikel 2 fastsættes hvert år under hensyn til:

- a) de prioriteringer, som medlemsstaterne og Kommissionen har fastlagt i deres programmer til fremme af vedvarende energikilder

- b) kriterier vedrørende de vedvarende energikilders omkostningseffektivitet og udnyttelsespotentialer og deres virkninger for beskæftigelse og miljø, herunder navnlig nedbringelse af CO₂-emissionerne
- c) for de i artikel 2, litra d), omhandlede aktioners vedkommende: bistandens relative omkostninger, den langsigtede kommercielle levedygtighed, størrelsen af den forventede nye produktionskapacitet og omfanget af det tværregionale og/eller tværnationale udbytte
- d) principperne i traktatens artikel 87 og de relevante EF-retningslinjer for statsstøtte af miljøbeskyttelseshensyn.

Under udarbejdelsen af disse betingelser og retningslinjer bistås Kommissionen af det i artikel 5 omhandlede udvalg.

Artikel 5

Kommissionen bistås under gennemførelsen af Altener-programmet af det udvalg, der er omhandlet i artikel 4 beslutning 1999/21/EF, Euratom.

Artikel 6

Gennemgang samt intern og ekstern vurdering af gennemførelsen af Altener-programmet foretages i overensstemmelse med artikel 5 i beslutning 1999/21/EF, Euratom.

Artikel 7

Altener-programmet er åbent for deltagelse af associerede lande i Central- og Østeuropa i overensstemmelse med de betingel-

ser, herunder de finansielle bestemmelser, for deltagelse i EF-programmer, der er fastlagt i tillægsprotokollerne til associeringsaftalerne eller i selve associeringsaftalerne.

Altener-programmet er også åbent for deltagelse af Cypern på grundlag af tillægsbevillinger efter de samme regler som dem, der gælder for EFTA/EØS-landene, og efter fremgangsmåder, som skal aftales med dette land.

Artikel 8

Denne beslutning træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 9

Rådets beslutning 98/352/EF ophæves.

Artikel 10

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i ...

På Europa-Parlamentets vegne

På Rådets vegne

...

...

Formand

Formand

RÅDETS BEGRUNDELSE

I. INDLEDNING

1. Kommissionen tilsendte den 4. december 1997 Rådet et forslag til Rådets beslutning om et flerårigt program til fremme af vedvarende energikilder i Fællesskabet (1998-2002) — Altener-programmet⁽¹⁾.
2. Europa-Parlamentet afgav udtalelse den 11. marts 1999⁽²⁾. Både Det Økonomiske og Sociale Udvalg og Regionsudvalget har afgivet udtalelse⁽³⁾.
3. Den 25. maj 1999 sendte Kommissionen et ændret forslag til Rådet⁽⁴⁾.
4. Den 28. juni 1999 vedtog Rådet sin fælles holdning i henhold til traktatens artikel 251.

II. FOSLAGETS MÅL OG BAGGRUND

5. Forslaget er en del af det energirammeprogram, som Rådet vedtog den 14. december 1998⁽⁵⁾. Formålet med energirammeprogrammet er at tilvejebringe rammerne for en mere målrettet og integreret energipolitik i Fællesskabet. Rammeprogrammet består af en grundbeslutning indeholdende de generelle principper og seks særprogrammer, som nærværende forslag (Altener-programmet) er ét af.

Forslaget sigter mod at inkorporere det allerede eksisterende program for fremme af vedvarende energi i energirammeprogrammet.

III. ANALYSE AF DEN FÆLLES HOLDNING

A. Generelle bemærkninger

6. Den 18. maj 1998 besluttede Rådet at videreføre og ajourføre det allerede eksisterende Altener-program, som udløb ved udgangen af 1997. Det nye, ajourførte Altener-program⁽⁶⁾ blev derfor anvendt som grundlag under drøftelserne af energirammeprogrammet.
7. Rådet har ment, at grundbeslutningen vedrørende energirammeprogrammet skulle indeholde regler og principper af general art, som derfor ville være gældende for alle særprogrammer. Grundbeslutningen indeholder bestemmelser om de generelle mål, rapporter til Europa-Parlamentet og Rådet og udvalgsprocedurer for gennemførelsesforanstaltninger, i særprogrammerne henvises der til grundbeslutningen for så vidt angår disse spørgsmål.
8. Rådet har besluttet at medtage et finansielt referencegrundlag i samtlige særprogrammer under energirammeprogrammet. I den forbindelse har Rådet besluttet at opprioritere dette forslag vedrørende vedvarende energikilder og forslaget vedrørende energieffektivitet (se artikel 1, stk. 3).

⁽¹⁾ Endnu ikke offentliggjort i EFT.

⁽²⁾ EFT C 175 af 21.6.1999, s. 262.

⁽³⁾ Det Økonomiske og Sociale Udvalg: EFT C 214 af 10.7.1998, s. 44. Regionsudvalget: EFT C 315 af 13.10.1998, s. 1.

⁽⁴⁾ Endnu ikke offentliggjort i EFT, se dok. 8853/99 ENER 68 ENV 191 CODEC 308.

⁽⁵⁾ EFT L 7 af 13.1.1999, s. 16.

⁽⁶⁾ EFT L 159 af 3.6.1998, s. 53.

B. Ændringer foreslået af Europa-Parlamentet

9. Rådet har helt eller delvis eller i visse tilfælde i princippet vedtaget følgende foreslåede ændringer: 1, 2, 4, 5, 7, 8, 9, 11, 14, 17, 18, 19, 20, 21, 23 og 24.

Rådet har ikke medtaget følgende foreslåede ændringer i sin fælles holdning: 3, 6, 10, 12, 13, 15, 16, 22, 26 og 30, med hensyn til hvilke Kommissionen havde forkastet følgende ændringer: 3, 12, 15, 26 og 30. I visse tilfælde er de foreslåede ændringer omfattet af bestemmelser i andre beslutninger under energirammeprogrammet, som Rådet ikke har ment, at der var behov for at gentage i denne sammenhæng.
